

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Χ. Μαλαχτού, Π.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής 895/10

Μεταξύ:

1. [Redacted], προσωπικά και/ή υπό την
ιδιότητα του ως διαχειριστή της περιουσίας του [Redacted]
2. [Redacted], προσωπικά και/ή υπό την ιδιότητα του
ως διαχειριστή της περιουσίας του [Redacted]
3. [Redacted], προσωπικά και/ή υπό την ιδιότητα
του ως διαχειριστή της περιουσίας του [Redacted]
4. [Redacted]
5. [Redacted]
6. [Redacted]

Εναγόντων

-και-

1. [Redacted]
2. [Redacted]
3. [Redacted]
4. [Redacted]
5. [Redacted]
6. [Redacted]
7. [Redacted]
8. [Redacted]
9. [Redacted]
10. [Redacted]
11. [Redacted]

Εναγομένων

Και όπως τροποποιήθηκε με διάταγμα ημερ.16.11.2012

Μεταξύ:

1. [redacted] προσωπικά και/ή υπό την ιδιότητα του ως εκτελεστή της περιουσίας του αποβιώσαντος [redacted]
2. [redacted], προσωπικά και/ή υπό την ιδιότητα της ως εκτελέστριας της περιουσίας του αποβιώσαντος [redacted]
3. [redacted], προσωπικά και/ή υπό την ιδιότητα της ως εκτελέστριας της περιουσίας του αποβιώσαντος [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]

Εναγόντων

-ΚΑΙ-

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. [redacted]
7. [redacted]
8. [redacted]
9. [redacted]
10. [redacted]
11. [redacted]

Εναγομένων

Ημερ.: 15.11.2019

Για τους Ενάγοντες: κ. Δ. Αραούζος για Chrysses Demetriades & Co LLC

Για τους Εναγόμενους 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9 και 11: κα Χρ. Αντωνίου για Τάσσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες ΔΕΠΕ

Για τον Εναγόμενο 2 ουδείς

ΑΠΟΦΑΣΗ

A. Εισαγωγή

Η Εναγόμενη 1 εταιρεία, η [REDACTED] ήταν επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.) με άδεια από το Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου, Χ.Α.Κ., και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Ε.Κ.Κ., και προσέφερε χρηματιστηριακές και επενδυτικές υπηρεσίες έναντι αμοιβής. Ο Εναγόμενος 3, [REDACTED] ήταν ο Πρόεδρος του Διοικητικού της Συμβουλίου (Τεκμ.8.263), ενώ οι Εναγόμενοι 4 – 9 μέλη του. Εξ' αυτών, η Εναγόμενη 5, [REDACTED], ήταν η διευθύνουσα σύμβουλος (Τεκμ.8.276) και ο Εναγόμενος 4, [REDACTED] αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος. Ο [REDACTED] ήταν και ο προϊστάμενος του Τμήματος [REDACTED] και μέλος της Επιτροπής Επενδύσεων της [REDACTED] (Τεκμ.8.271). Ο Εναγόμενος 6, [REDACTED], εργαζόταν στο Τμήμα [REDACTED].

Ο Εναγόμενος 2, ο [REDACTED], ήταν, κατά τους ουσιώδεις χρόνους, εργοδοτούμενος της [REDACTED]. Εργοδοτήθηκε σε αυτήν τη 17.2.2005 έχοντας προγενέστερη υπηρεσία στη μητρική της [REDACTED] και κατείχε τη θέση του [REDACTED]. Υπαγόταν στο Τμήμα [REDACTED] που μέχρι την 17.12.2008 ονομαζόταν [REDACTED] και ανάμεσα στα καθήκοντα του ήταν η παροχή προς τους πελάτες της [REDACTED] συμβουλών ως προς τις επενδυτικές τους επιλογές και ως προς την κατανομή του πλούτου τους σε κατηγορίες επενδύσεων. Ήταν πιστοποιημένος από το Υπουργείο Οικονομικών για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου και επενδυτικών συμβουλών και

πληρούσε τα επαγγελματικά προσόντα που απαιτούσε η θέση του. Ωστόσο, δεν είχε αρμοδιότητα να διενεργεί ο ίδιος συγκεκριμένες επενδύσεις. Ο Φαλέκος ήταν και μέλος της Επιτροπής Επενδύσεων της [REDACTED]

Η Εναγόμενη 10 ήταν πιστοποιών υπάλληλος που έχει πιστοποιήσει ότι κάποιες υπογραφές επί συγκεκριμένων εγγράφων, φερόμενες ως των Εναγόντων, τέθηκαν από τους Ενάγοντες στην παρουσία της. Αναφέρεται στην Έκθεση Απαίτησης ότι πιστοποιών υπάλληλος ήταν και ο Εναγόμενος 11, ενώ φάνηκε ότι αυτός ήταν Head of Asset Management στη [REDACTED]

Η Έκθεση Απαίτησης, που αποτελείται από 107 σελίδες, πλατειάζει αχρείαστα και εμπεριέχει πέραν των ουσιωδών ισχυρισμών, των απαραίτητων για τη στοιχειοθέτηση των αιτιών της αγωγής, πολλές λεπτομέρειες. Παρουσιάζει με διηγηματικό τρόπο την, κατά τους Ενάγοντες, ιστορία της υπόθεσης. Η δίκη ήταν χρονοβόρα. Τα πρακτικά καλύπτουν 850 σελίδες και έχουν κατατεθεί σχεδόν 700 Τεκμήρια.

Η υπόθεση των Εναγόντων αφορά σε αποζημιώσεις για ζημιές που έχουν υποστεί σε λογαριασμούς τους σε τράπεζες του εξωτερικού που έθεσαν υπό τη διαχείριση της [REDACTED] και σε χρηματιστηριακούς λογαριασμούς στην Κύπρο. Σε γενικές γραμμές, η ουσία της υπόθεσης είναι ότι ο Φαλέκος με ψευδείς παραστάσεις τους έπεισε να επενδύσουν μεγάλα χρηματικά ποσά και να διατηρήσουν τις επενδύσεις τους παραδίδοντας τους αναληθείς καταστάσεις των λογαριασμών τους που παρουσίαζαν κέρδη, ενώ στην πραγματικότητα είχαν ζημιές.

Είναι η θέση των Εναγόντων ότι αν ήταν γνώστες των πραγματικών γεγονότων, καταστάσεων και αποτελεσμάτων τη δεδομένη και κρίσιμη στιγμή, δεν θα συνεργάζονταν με την [REDACTED] και αργότερα, έχοντας συνεργαστεί, θα προέβαιναν σε διάφορες ενέργειες αποφυγής των ζημιών και θα διέκοπταν άμεσα τη συνεργασία τους με την [REDACTED]

Καταλογίζεται στους Εναγόμενους ότι δεν προστάτευαν τα συμφέροντα των Εναγόντων αλλά το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν οι αμοιβές και προμήθειες που λάμβαναν από τις αγοραπωλησίες μετοχών και επενδύσεις με τα χρήματα τους.

Οι διάφορες βάσεις της αξίωσης αναπτύσσονται σε ξεχωριστή ενότητα στη συνέχεια. Οι Εναγόμενοι τις αρνήθηκαν όλες.

Η αξίωση εναντίον του Φαλέκου και της Εναγόμενης 10, αποσύρθηκε για λόγους που δεν αφορούν στην ουσία της υπόθεσης, όπως εξηγείται στη συνέχεια. Διατηρήθηκε όμως η αξίωση των Εναγομένων 1, 3-6, 8, 9 και 11 εναντίον του συνεναγόμενου τους Φαλέκου για πλήρη συνεισφορά για οποιοδήποτε ποσό ήθελε επιδικαστεί υπέρ των Εναγόντων. Εναντίον του Εναγομένου 7 η αγωγή αποσύρθηκε χωρίς να του έχει ποτέ επιδοθεί.

Θα χρησιμοποιούνται τα μικρά ονόματα των Εναγόντων καθότι είναι μέλη της ίδιας οικογένειας και έχουν όλοι το ίδιο επίθετο. Οι Ενάγοντες 1, 2 και 3, ο Δημήτρης, η Έλενα και η Ευφροσύνη είναι αδέρφια, παιδιά του αποβιώσαντα Νίκου, που ενάγει μέσω τους ως διαχειριστών της περιουσίας του (βλ. Διάταγμα ημερ. 6.4.2012 στην Αίτηση αρ. 103/2012 Ε.Δ. Λεμεσού – Τεκμ.1.224). Οι Ενάγοντες 4 και 6, η [REDACTED] και ο [REDACTED], είναι παιδιά του [REDACTED] και της Ενάγουσας 5, της [REDACTED], που είναι η εν διαστάσει σύζυγος του [REDACTED]. Όπου στη συνέχεια θα γίνεται αναφορά γενικά στους Ενάγοντες θα εννοείται και ο [REDACTED].

Από τους Ενάγοντες δεν έχουν δώσει μαρτυρία ο [REDACTED], που έχει αποβιώσει, η [REDACTED], που ο λογαριασμός της ήταν κοινός με την [REDACTED] και η [REDACTED], που ο δικός της λογαριασμός ήταν κοινός με τη [REDACTED] και το [REDACTED].

Η [REDACTED] (Μ.Ε.1) (γραπτή δήλωση – Τεκμ.2), ο [REDACTED] (Μ.Ε.5) (γραπτή δήλωση – Τεκμ.9), ο [REDACTED] (Μ.Ε.6) (γραπτή δήλωση – Τεκμ.11) και η [REDACTED] (Μ.Ε.10) (γραπτή δήλωση – Τεκμ.15) έκαναν στο Δικαστήριο θετική εντύπωση ως μάρτυρες της αλήθειας. Με την επιφύλαξη ενός μόνο ζητήματος, που αφορά στα υποσχόμενα κέρδη των επενδύσεων τους, που εξετάζεται από μόνο του στη συνέχεια, η μαρτυρία τους γίνεται αποδεκτή στην ολότητα της. Είναι η πεποίθηση του Δικαστηρίου ότι όλοι μαρτύρησαν με ειλικρίνεια και μετέφεραν στο Δικαστήριο την πραγματική εικόνα των περιστατικών της υπόθεσης. Οι ουσιαστικές πτυχές της μαρτυρίας τους ενισχύονται από τη σωρεία των εγγράφων που παρουσιάστηκαν και κατατέθηκαν ως Τεκμήρια.

Όπου μαρτύρησαν για έγγραφα που υπόγραψαν εν λευκώ ή για άλλα που φέρονται ως υπογραμμένα από αυτούς αλλά ουδέποτε υπόγραψαν, δεν το έπραξαν για να αποποιηθούν κάποιας ευθύνης ή υποχρέωσης, αλλά γιατί αυτή ήταν η πραγματικότητα. Οι επί του προκειμένου θέσεις τους παρέμειναν αναντίλεκτες, σε κάποιες δε περιπτώσεις ενισχύονται από τη μαρτυρία που πρόσφερε η υπεράσπιση αναφορικά με τις πρακτικές που ακολουθούνταν στη [REDACTED].

Το Δικαστήριο καταγράφει τα γεγονότα και μνημονεύει τα έγγραφα που τα τεκμηριώνουν.

B. Ο Λογαριασμός της [REDACTED] στο ΧΑΚ

Η πρώτη συνεργασία αφορούσε την Έλενα που τη 17.7.2006 επένδυσε την αξία μετοχών της και την 30.10.2006 περαιτέρω χρηματικό ποσό (Τεκμ.1.1) σε χρηματιστηριακό λογαριασμό με οδηγίες στο Φαλέκο να προβαίνει σε αγοραπωλησίες μετοχών εκ μέρους της στο Χρηματιστήριο Αξιών Κύπρου, Χ.Α.Κ.. Καταστάσεις που της παρέδιδε ο Φαλέκος (Τεκμ.1.2-1.5) παρουσίαζαν κέρδη. Στην πορεία όμως είχε, όπως της είπε, απώλειες και η Έλενα ζήτησε τη ρευστοποίηση του χαρτοφυλακίου της.

Η πραγματικότητα σε σχέση με τις αξίες των μετοχών της και τα μετρητά στον χρηματιστηριακό της λογαριασμό ήταν άλλη και οι καταστάσεις που λάμβανε αναληθείς. Η πραγματική εικόνα προέκυψε μέσα από καταστάσεις που παρέλαβε από την [REDACTED] μετά το ξεσκέπασμα του [REDACTED] τον Ιανουάριο του 2009 (Τεκμ.1.7-1.12). Κατά την 12.3.2008 στο χρηματιστηριακό της λογαριασμό δεν υπήρχαν μετρητά €200.036, 71, όπως παρουσιαζόταν σε σχετική κατάσταση που της είχε παραδώσει ο [REDACTED] (Τεκμ.1.5) αλλά μόνο €36,71 και την 14.3.2008 ο λογαριασμός πιστώθηκε με το ποσό των €200.000 (Τεκμ.1.14), από άγνωστη γι' αυτήν πηγή, ώστε την 24.3.2008, μετά και από ρευστοποιήσεις των μετοχών της, να εμβαστεί το ποσό των €344.837,86 σε τραπεζικό της λογαριασμό (Τεκμ.1.6). Διαφάνηκε στη συνέχεια πως οι €200.000 προέρχονταν από τον ίδιο τον [REDACTED] και εταιρεία του (Τεκμ.8.320, ένορκη δήλωση ημερ. 16.2.2009, παρ. 10).

Στο λογαριασμό αυτό η [REDACTED] είχε διαθέσει σε μετρητά ΛΚ35.000 (€59.800) και 25.000 μετοχές της Τράπεζας Κύπρου αξίας ΛΚ95.750 (€163.600), στο σύνολο €223.400 και η αποκόμιση «κέρδους» €121.437 μέσα σε 15 μήνες ήταν κάτι το εντυπωσιακό.

Γ. Οι Καταθέσεις Χρημάτων στις Τράπεζες στο Εξωτερικό

Δεν προωθείται οιαδήποτε αξίωση σε σχέση με τον πιο πάνω χρηματιστηριακό λογαριασμό. Η σημασία των γεγονότων που περιβάλλουν τη λειτουργία του έγκειται στο ότι, την περίοδο που σύμφωνα με τις αναληθείς καταστάσεις τα αποτελέσματα παρουσιάζονταν να ικανοποιούν τις προσδοκίες της Έλενας, την 23.4.2007 αυτή άνοιξε λογαριασμό στην [REDACTED] [REDACTED] (Τεκμ.1.18), έμβασε την 10.5.2007 το ποσό των €3.424.673,45 (Τεκμ.1.19-1.21) και το έθεσε υπό τη διαχείριση της [REDACTED] για σκοπούς επενδύσεων για λογαριασμό της.

Περαιτέρω, είναι πρόδηλο ότι εάν το έμβασμα προς την [REDACTED] σε σχέση με τον χρηματιστηριακό της λογαριασμό δεν περιλάμβανε το ποσό που πιστώθηκε, δηλαδή ήταν κατά €200.000 μικρότερο, τόσο αυτή όσο και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας [REDACTED], θα θορυβούνταν και θα διερευνούσαν όχι μόνο τη συγκεκριμένη περίπτωση αλλά και τις υπόλοιπες συνεργασίες τους για τα πολύ μεγαλύτερα ποσά που, όπως θα δούμε πιο κάτω, είχαν διαθέσει υπό την διαχείριση της [REDACTED].

Την [REDACTED] ακολούθησε ο πατέρας της, ο [REDACTED] που άνοιξε και αυτός λογαριασμούς στην [REDACTED] την 11.10.2007 (Τεκμ.1.147), αφού από 9.10.2007 έμβασε το ποσό των €1.201.238,68 (Τεκμ.1.148 και 1.149). Την 28.11.2007 έμβασε το ποσό των Δολ.Αμερ. 772.960,45 (Τεκμ.1.150), την 19.12.2007 το ποσό των Δολ.Αμερ. 652.702,08 (Τεκμ.1.151) και την 4.1.2008 το ποσό των €1.101.581,74 (Τεκμ.1.152 και 1.153). Ο [REDACTED] διατηρούσε δύο λογαριασμούς ένα σε Δολάρια Αμερικής και ένα σε Ευρώ.

Την 28.11.2007 ο [REDACTED] έμβασε το περαιτέρω ποσό των Δολ.Αμερ. 1.541.651,95 σε κοινό λογαριασμό των θυγατέρων του, της [REDACTED] και της

██████████ (Τεκμ.1.193), που είχε ανοιχθεί την 5.11.2007 (Τεκμ.1.192). Γι' αυτό το λογαριασμό η ██████████ και η ██████████ πληρεξουσιοδότησαν το ██████████ να τον χειρίζεται.

Ακολούθησε και ο ██████████ αδελφός της ██████████, που την 11.10.2007 άνοιξε και αυτός λογαριασμό στην ██████████ (Τεκμ.12.410) καταθέτοντας την 22.10.2007 Δολ.Αμερ. 1.500.000, την 14.11.2007 Δολ.Αμερ.1.500.000 και την 20.3.2008 Δολ.Αμερ. 100.000 (Τεκμ.12.417-12.419). Περαιτέρω, ο ██████████ την 4.12.2007 άνοιξε λογαριασμό στην επίσης ελβετική τράπεζα ██████████ (Τεκμ.12.411) και κατάθεσε Αγγλ.Στερλ. 1.600.000 και €2.200.000 (Τεκμ.12.420).

Ακολούθησε στη συνέχεια ο ██████████, υιός του ██████████, που την 22.11.2007 άνοιξε λογαριασμό στην ██████████ (Τεκμ.10.355) καταθέτοντας την 19.11.2007 Αγγλ.Στερλ.350.000, την 12.3.2008 Αγγλ.Στερλ.300.000, την 14.3.2008 Δολ.Αμερ.350.000 και την 17.10.2008 Δολ.Αμερ.1.300.000 (Τεκμ.10.354 και 10.356-10.358).

Τελευταία ακολούθησε η ██████████ που την 26.3.2008 άνοιξε λογαριασμό στην ██████████ (Τεκμ.14.567) με πρόσθετους δικαιούχους τα παιδιά της ██████████ και ██████████, καταθέτοντας την 17.4.2008 Δολ.Αμερ.1.000.000 (Τεκμ.14.562 και 14.582). Σημειώνεται, προς συμπλήρωση των ποσών που κατατέθηκαν στους λογαριασμούς, ότι την 30.12.2008, χωρίς την συγκατάθεση ή γνώση της ██████████ μεταφέρθηκε από το χρηματιστηριακό της λογαριασμό, αναφορά στον οποίο γίνεται στη συνέχεια, στο λογαριασμό της στην ██████████ το ποσό των €20.000 που αντιστοιχούσε με Δολ.Αμερ.28.000.

Τα χρήματα που επένδυσαν οι Ενάγοντες τα είχαν σε τραπεζικούς λογαριασμούς και επωφελούνταν τόκο.

Το ποσό των Δολ.Αμερ.1.541.651,95 που ο ██████████ έμβασε στο λογαριασμό της ██████████ και της ██████████ προερχόταν από γραμμάτιο στην ██████████ ██████████ που απέδιδε τόκο 5,18% (Τεκμ.1.91). Ο ██████████ είχε τα χρήματα του σε γραμμάτια και εισέπραττε τόκους. Τα γραμμάτια σε Αγγλ.Στερλ. τοκίζονταν από 5,27% - 6,34%, σε Δολ.Αμερ. από 3,03% - 5,39% και σε Ευρώ 3,04% - 4,49%

(Τεκμ.12.544-6). Από τους τραπεζικούς λογαριασμούς όπου ο [REDACTED] είχε κατατεθειμένα τα χρήματα του ελάμβανε τόκο 4,6% μέχρι 5% (Τεκμ.10.566). Τα χρήματα που η [REDACTED] επένδυσε είχε κατατεθειμένα σε τραπεζικούς λογαριασμούς και λάμβανε τόκους. Το Δικαστήριο αποδέχεται ως ορθή τη μεταφορά τους σε σχετική κατάσταση (Τεκμ.14.606) από την [REDACTED] (αναφορά στη μαρτυρία της γίνεται στη συνέχεια).

Δ. Οι Υπογραφές στα Έγγραφα

Πέραν των εγγράφων με τα οποία οι Ενάγοντες συμβλήθηκαν με τις Τράπεζες του εξωτερικού και άνοιξαν τους επίδικους λογαριασμούς, σημαντικότερα είναι τα έγγραφα, συμφωνίες διαχείρισης, με τις οποίες οι Ενάγοντες φέρονται να συμβλήθηκαν με την [REDACTED] και τα πληρεξούσια έγγραφα που οι συμφωνίες διαχείρισης (όρος 23(A)) προνοούσαν ότι έπρεπε να υπογραφτούν, ώστε να μπορούσε η [REDACTED] να αγοράζει και να πωλεί επενδύσεις για λογαριασμό τους.

Όλα τα μέλη της οικογένειας συμφώνησαν να διορίσουν ως διαχειριστή των λογαριασμών τους την [REDACTED]. Η διαχείριση θα γινόταν κατά τη διακριτική ευχέρεια της [REDACTED]. Οι σχετικές συμφωνίες πιλοφορούνται «Discretionary Asset Management Agreement» και δίδουν πλήρη εξουσία και διακριτική ευχέρεια στη Sharelink να διαχειρίζεται το χαρτοφυλάκιο του επενδυτή χωρίς προηγούμενη αναφορά σε αυτόν (όρος 2(A)).

Οι περισσότερες από τις συμφωνίες διαχείρισης και πλείστα συνοδευτικά και άλλα έγγραφα δεν είχαν υπογραφεί από τους Ενάγοντες. Ωστόσο, όλοι αποδέχονται ότι η συνεννόηση με τον [REDACTED] ήταν ότι τους λογαριασμούς θα διαχειριζόταν η [REDACTED] και γι' αυτό οι Ενάγοντες ουδέποτε έδωσαν εντολές για συγκεκριμένες αγοραπωλησίες.

Η [REDACTED] δεν υπόγραψε τη συμφωνία διαχείρισης (Τεκμ.1.83). Ούτε το σχετικό ειδικό πληρεξούσιο έγγραφο που πληρεξουσιοδοτεί την [REDACTED] να ενεργεί για λογαριασμό της (Τεκμ.1.84) που φέρεται να υπογράφηκε στην παρουσία της Αποστολίδου και της Εναγόμενης 10, που υπόγραψε τη σχετική πιστοποίηση ως

πιστοποιιών υπάλληλος. Ούτε και υπόγραψε σε όλα τα σημεία στο σχετικό ερωτηματολόγιο (Τεκμ.1.90).

Ωστόσο, τόσο η ίδια όσο και η [REDACTED] υπόγραψαν τη συμφωνία σε σχέση με τον κοινό τους λογαριασμό (Τεκμ.1.140), αλλά και το σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο.

Η φερόμενη ως συμφωνία διαχείρισης που αφορά τον [REDACTED] (Τεκμ.2.217) παραμένει άγνωστο κατά πόσο υπογράφηκε από τον αυτόν.

Ο [REDACTED] δεν υπόγραψε τη συμφωνία διαχείρισης ημερ. 24.10.2007 μεταξύ του και της [REDACTED] (Τεκμ.12.412), ούτε το πληρεξούσιο έγγραφο (Τεκμ.12.413), το έγγραφο λεπτομερειών (Τεκμ.12.415) ή την πρόταση επένδυσης (Τεκμ.12.414). Ωστόσο, η υπογραφή στο παράρτημα 4 της συμφωνίας (Τεκμ.12.414) είναι δική του.

Ο [REDACTED] υπόγραψε τη συμφωνία διαχείρισης με την [REDACTED] ημερ. 20.11.2007 (Τεκμ.10.349) χωρίς όμως να τη διαβάσει. Ούτε και συμπλήρωσε το παράρτημα 2 ώστε να επιλέξει από τους τέσσερεις προτεινόμενους επενδυτικούς στόχους. Την πρόταση επένδυσης (Τεκμ.10.353) δεν την είχε υπογράψει, ούτε το σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο (Τεκμ.10.351).

Η [REDACTED], ο [REDACTED] και η [REDACTED] δεν υπόγραψαν τη συμφωνία διαχείρισης μεταξύ τους και της [REDACTED] ημερ. 17.4.2008 (Τεκμ.14.588) ή το σχετικό ερωτηματολόγιο πελάτη (Τεκμ.14.590). Ούτε η [REDACTED] υπόγραψε σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο ημερ. 17.4.2008 που φέρεται να έχει υπογραφεί ενώπιον της [REDACTED] (Τεκμ.14.589), ούτε το [REDACTED] (Τεκμ.14.567). Η [REDACTED] και η [REDACTED] δεν υπόγραψαν ούτε το έντυπο «Investment Policy Agreement» ημερ. 18.4.2008 (Τεκμ.14.591) που φέρεται ως υπογραμμένο από αυτές.

Επιχειρηματολόγησαν οι δικηγόροι των Εναγομένων, προσπαθώντας να πλήξουν την αξιοπιστία των Εναγόντων σε σχέση με το ζήτημα της υπογραφής των συμφωνιών διαχείρισης «*πώς λοιπόν έδωσαν τόσο μεγάλα ποσά χρημάτων στην [REDACTED] χωρίς έγγραφες συμφωνίες*».

Οι Ενάγοντες δεν έδωσαν χρήματα στην [REDACTED]. Τα χρήματα κατατέθηκαν στις δύο Τράπεζες του εξωτερικού. Για το άνοιγμα των λογαριασμών οι Ενάγοντες υπόγραψαν πολυσέλιδα έγγραφα. Κάποιος θα μπορούσε να υποθέσει ότι περιλαμβανόταν η απαραίτητη ανάθεση και εξουσιοδότηση προς τη [REDACTED] για να ενεργεί και να διαχειρίζεται τα ποσά, εφόσον υπήρχε και σχετική πρόνοια, «*Third Party Management Authorisation*», που αναφερόταν στην [REDACTED]. Άλλωστε λάμβαναν στη συνέχεια καταστάσεις από τον [REDACTED] που επιβεβαίωναν ότι γίνονταν πράξεις και συνεπώς η Sharelink πράγματι ενεργούσε και διαχειριζόταν τα χρήματα τους.

Σε σχέση με έγγραφα που φέρονται ως υπογραμμένα ενώπιον πιστοποιούντα υπαλλήλου, η αναντίλεκτη και αξιόπιστη μαρτυρία των Εναγόντων που κατάθεσαν σχετικά έχει ανατρέψει το τεκμήριο του άρθρου 9 του **Περί Πιστοποιούντων Υπαλλήλων Νόμου** που προνοεί ότι πιστοποιητικά που φέρονται να καταρτίστηκαν από πιστοποιούντα υπάλληλο σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου θα είναι αποδεκτά στο Δικαστήριο ως μαρτυρία των γεγονότων που πιστοποιούν. Στη **Nakery Trading Limited κ.ά. ν Σιαηλή κ.ά.**, Π.Ε. 343/2010, ημερ.23.12.2015, αναφέρεται ότι στη λέξη «αποδεκτά» στο άρθρο 9 του Νόμου, «receivable» στο αγγλικό κείμενο, προσδίδεται η σημασία της αποδοχής ένταξης στο μαρτυρικό υλικό και κατ' ακολουθία αξιολόγησης και μπορεί να αμφισβητηθεί η γνησιότητα και η εγκυρότητα ενός εγγράφου που φέρεται να πιστοποιήθηκε από πιστοποιούντα υπάλληλο.

Ε. Υποσχέσεις για Εξασφαλισμένες Αποδόσεις

Είναι η θέση όλων των Εναγόντων που έδωσαν μαρτυρία ότι ο [REDACTED] υποσχέθηκε ότι οι επενδύσεις τους θα είχαν τουλάχιστον την ελάχιστη απόδοση που καθορίστηκε και πως δεν θα είχαν κανένα απολύτως κίνδυνο να απωλέσουν το κεφάλαιο τους. Είναι η περαιτέρω θέση τους ότι ο Φαλέκος τους έπεισε και πως είναι σε αυτή τη βάση που προσχώρησαν στις συμφωνίες, προφορικές ή γραπτες, με τις παραστάσεις και διαβεβαιώσεις του [REDACTED] να καθίστανται όροι των συμφωνιών διαχείρισης μεταξύ τους και της [REDACTED].

Είναι κοινό έδαφος πως οι Ενάγοντες δεν είχαν συνάντηση ή επαφή με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που σχετιζόταν με την [REDACTED] και από κανένα άλλο, πέραν του [REDACTED] δεν έλαβαν οιαδήποτε διαβεβαίωση, υπόσχεση ή παρότρυνση.

Η [REDACTED] γνώρισε τον Φαλέκο μέσω του πεθερού του, που ήταν φιλικό πρόσωπο της αδελφής της. Η πρώτη συνάντηση ήταν το 2005. Δεν είχε τότε συμφωνηθεί οτιδήποτε. Ο [REDACTED] αναφερόταν στις επιτυχίες της Sharelink και προσπαθούσε να την πείσει να επενδύσει με την [REDACTED]. Προμετωπίδα της προσπάθειάς του ήταν η διαβεβαίωση ότι δεν υπήρχε περίπτωση απώλειας γιατί γνώριζαν να επενδύουν και υπέρ της πτώσης των αγορών σε ταμεία που είχαν ελαστικότητα.

Η [REDACTED] είχε και προηγουμένως λογαριασμούς στις ελβετικές τράπεζες [REDACTED] και [REDACTED] και επενδύσεις στο εξωτερικό σε γνωστές μεγάλες εταιρείες, τα λεγόμενα «blue chips», που φάνηκε να γνωρίζει. Παρακολουθούσε ορισμένες φορές τα χρηματιστήρια μέσα από οικονομικού περιεχομένου εφημερίδες και συμβουλευόταν και τον τραπεζίτη της στο εξωτερικό για την αγορά αξιών. Αυτές τις κρατούσε ως επένδυση και δεν τις εμπορευόταν. Οι γνώσεις της περιορίζονταν στις μετοχές που, όπως ανέφερε, είναι εύκολες. Δεν γνώριζε από κεφάλαια. Γνώριζε πως η κάθε επένδυση εμπεριέχει κινδύνους, αλλά στην περίπτωση των κεφαλαίων ήταν στο σκοτάδι. Υπάρχουν, ανέφερε, τα αμοιβαία κεφάλαια και τα κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου, αλλά, όπως εκ των υστέρων έμαθε, ο Φαλέκος δεν ήταν σε τέτοια που επένδυσε τα χρήματά τους.

Σε σχέση με επενδύσεις στο Χ.Α.Κ., είχε πριν τη συνεργασία της με την [REDACTED] συνεργασία με την εταιρεία [REDACTED] και οι επενδύσεις της γίνονταν μέσω προσωπικής εταιρείας που είχε δημιουργήσει, της [REDACTED].

Στην περίπτωση της [REDACTED] τοποθετήσεις θα γίνονταν μόνο σε συντηρητικά κεφάλαια (conservative funds) και η ελάχιστη απόδοση που είχε υποσχεθεί ο [REDACTED] ήταν 10-12%.

Ο [REDACTED] άκουσε για το [REDACTED] από την [REDACTED] και τον πρωτογνώρισε

στο σπίτι της. Αργότερα, σε συνάντηση στα γραφεία της οικογενειακής τους εταιρείας, ο [REDACTED] του ανέφερε ότι θα μπορούσε να του εξασφαλίσει κέρδος μεγαλύτερο από το τραπεζικό επιτόκιο που λάμβανε, μέσω ενός συντηρητικού χαρτοφυλακίου, με δυνατότητα άμεσης ρευστοποίησης. Οι επενδύσεις θα γίνονταν σε επενδυτικά ταμεία που, όπως ο [REDACTED] ανέφερε, ήταν απόλυτα ασφαλή. Ο [REDACTED] του υποσχέθηκε ότι οι επενδύσεις θα απέφεραν απόδοση κατά το ελάχιστο 8% επί των κεφαλαίων. Περαιτέρω ότι τα κεφάλαια θα ήταν εγγυημένα και η εκάστοτε αξία των επενδύσεων δεν θα έπεφτε ποτέ κάτω από την αρχική αξία των κεφαλαίων.

Οι γνώσεις και η τριβή του [REDACTED] με χρηματιστηριακά ζητήματα ήταν μέχρι τότε ελάχιστες.

Ο [REDACTED] γνώρισε το [REDACTED] μέσω του πατέρα του Δημήτρη και τον εμπιστεύτηκε ως λειτουργό της [REDACTED], εφόσον και άλλα μέλη της οικογένειας είχαν ήδη συνεργαστεί μαζί τους.

Κατά την πρώτη του συνάντηση με τον Φαλέκο, ο τελευταίος του εγγυήθηκε ότι η [REDACTED] θα του εξασφάλιζε κέρδος στις επενδύσεις που θα έκανε για λογαριασμό του μεγαλύτερο από το τραπεζικό επιτόκιο που λάμβανε. Μάλιστα ότι αυτό θα επιτυγχάνετο μέσω ενός συντηρητικού χαρτοφυλακίου που θα μπορούσε να ρευστοποιηθεί άμεσα. Κατά την υπογραφή της συμφωνίας του με τη [REDACTED] ο [REDACTED] του ανέφερε ότι η επένδυση του θα είχε μηδενικό ρίσκο για το κεφάλαιο που θα διέθετε και η απόδοση «θα ανερχόταν σε τουλάχιστον μια σταθερή απόδοση της τάξης του 8%». Σημείωσε ο [REDACTED] ότι το τελευταίο έμβασμα Δολ.Αμερ.1.300.000 που έκαμε την 17.10.2008 έγινε κατόπιν παροτρύνσεως του Φαλέκου ότι ήταν μεγάλο λάθος να έχει τα χρήματα του στην [REDACTED] και να λαμβάνει επιτόκιο μόνο 4,6%.

Ο [REDACTED] είναι πτυχιούχος στο Business Administration and Management και έχει τον τίτλο του Masters στο International Business. Παρά το ότι ήταν έμπειρος στις επιχειρήσεις, είχε ελάχιστη εμπειρία με επενδύσεις σε χρηματιστήρια. Πέραν από μια μικρή επένδυση όταν ήταν φοιτητής το 1998, δεν είχε ενασχοληθεί ξανά. Γνωρίζει ότι υπάρχουν συντηρητικά χαρτοφυλάκια που μπορεί να μην έχουν

μηδενικό κίνδυνο, αλλά ο κίνδυνος τους είναι ελάχιστος.

Προκύπτει ότι ο [REDACTED] δεν επέδειξε από την αρχή πλήρη εμπιστοσύνη. Δοκίμασε τα νερά, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, με τις πρώτες €350.000. Συνέχισε να εμπιστεύεται τα κεφάλαια του στη [REDACTED] στη βάση της εικόνας όπως του παρουσιάζοταν από τις καταστάσεις που του παρέδιδε ο [REDACTED]. Η κατάσταση ημερ. 29.2.2008 που του παράδωσε αναληθώς παρουσίαζε κέρδος Αγγλ.Στερλ. 6960 που αντιστοιχούσε σε περίπου 2% την τριμηνία, που του καταβλήθηκε την 7.3.2008 (Τεκμ.10.376), ενώ η πραγματικότητα ήταν ότι υπήρχαν περιθωριακές απώλειες (Τεκμ.10.388). Εάν τον Φεβρουάριο του 2008 γνώριζε την πραγματικότητα, δεν θα επένδυε άλλα χρήματα (αμέσως μετά επένδυσε την 12.3.2008 Αγγλ.Στερλ.300.000 και την 14.3.2008 Δολ.Αμερ.350.000) και θα μπορούσε να σταματήσει τη συνεργασία με την [REDACTED].

Το [REDACTED] σύστησε στη [REDACTED] ο [REDACTED], αναφέροντας της ότι η Sharelink ήταν αξιόπιστη εταιρεία, πως τα άλλα μέλη της οικογένειας είχαν επενδύσει με αυτή και πως θα ήταν καλό να επενδύσει και η ίδια. Η [REDACTED] είχε δύο συναντήσεις με το [REDACTED]. Η πρώτη κατά τη σύσταση του από τον [REDACTED] στο σπίτι της, όταν ο [REDACTED] ανέφερε ότι είχε διευθυντική θέση στη [REDACTED] και ότι κατείχε τη θέση του Wealth Management Executive. Της εγγυήθηκε ότι θα της εξασφάλιζε μέσω ενός συντηρητικού χαρτοφυλακίου, το οποίο θα είχε τη δυνατότητα να ρευστοποιήσει άμεσα, κέρδος πολύ μεγαλύτερο από το τραπεζικό επιτόκιο που λάμβανε από τις εμπρόθεσμες καταθέσεις που είχε στην [REDACTED]. Κατά τη δεύτερη συνάντηση, όταν και υπόγραψε τη σύμβαση με την [REDACTED] της ανέφερε ότι οι επενδύσεις της θα είχαν μηδενικό ρίσκο για τα κεφάλαια που θα διέθετε και ελάχιστη εξασφαλισμένη απόδοση 8% ετησίως. Στη διά ζώσης μαρτυρία της είπε πως έχουν περάσει χρόνια και νομίζει πως έτσι της είπε. Η [REDACTED] δεν παρακολούθησε τα χρηματιστήρια αφού δεν την ενδιέφεραν.

Στ. Η Λειτουργία των Λογαριασμών

Οι Τράπεζες του εξωτερικού ήταν οι εμπιστευματοδόχοι (custodians) των επενδύσεων των Εναγόντων και εκτελούσαν οδηγίες που τους διαβιβάζονταν με

ηλεκτρονικά μηνύματα από την [REDACTED].

Οι Ενάγοντες είχαν δώσει οδηγίες στην [REDACTED] και η [REDACTED] στην [REDACTED] όπως οι καταστάσεις των λογαριασμών τους αποστέλλονται φροντίδι του Φαλέκου στη διεύθυνση «*c/o George Falekos, Ellinas House, 6 Theotoki str., P.O.Box 22379, 1521 Nicosia, Cyprus*». Στην περίπτωση του Δημήτρη και καθ' όσον αφορά την Credit Suisse οι οδηγίες ήταν όπως οι καταστάσεις των λογαριασμών του αποστέλλονται φροντίδι του Χάρη Παπανικολάου (Εναγόμενου 4) στην ίδια διεύθυνση δηλαδή «*c/o Charis Papanicolaou, Ellinas House, 6 Theotoki str., P.O.Box 22379, 1521 Nicosia, Cyprus*». Η πιο πάνω διεύθυνση είναι η διεύθυνση των γραφείων της Sharelink και το ταχυδρομικό κιβώτιο που αναφέρεται είναι το δικό της.

Έτσι, οι Ενάγοντες ενημερώνονταν για την απόδοση των επενδύσεων τους από καταστάσεις που τους παρέδιδε ο [REDACTED] όταν, κατά διαστήματα, τους επισκεπτόταν στη Λεμεσό. Ενημέρωση από άλλη πηγή δεν είχαν.

Οι καταστάσεις που ο [REDACTED] παρέδιδε δια χειρός στους Ενάγοντες ήταν πλαστές. Οι λογαριασμοί των Εναγόντων δεν είχαν τα κέρδη που παρουσιάζονταν σε αυτές. Αντίθετα, είχαν ζημιές, όμως, αυτό δεν ήταν γνωστό στους Ενάγοντες. Μάλιστα στις περιπτώσεις όπου κάποιος από τους Ενάγοντες δεν επέλεγε να επαναεπενδύσει τα υποτιθέμενα κέρδη, τα αντίστοιχα χρηματικά ποσά καταθέτονταν σε τραπεζικό του λογαριασμό προς ικανοποίηση του.

Μεταξύ της 24.1.2008 και της 7.7.2008 εμβάστηκαν σε τραπεζικό λογαριασμό του [REDACTED] σε οκτώ περιπτώσεις τα συνολικά ποσά των €92.757,66 και Δολ.Αμερ.63.799 ως υποτιθέμενα κέρδη.

Σε σχέση με τον κοινό λογαριασμό της [REDACTED] και της [REDACTED] εμβάστηκαν σε τραπεζικό λογαριασμό τους δύο ποσά ως υποτιθέμενα κέρδη. Την 6.3.2008 Δολ.Αμερ.17.500 για την περίοδο 3.12.2007 – 3.3.2008 και την 23.6.2008 Δολ.Αμερ.26.700 για την περίοδο 3.3.2008 – 3.6.2008 που σε ετήσια βάση αντιπροσώπευαν κέρδη 4,5% και 6,9% αντίστοιχα.

Σε σχέση με το λογαριασμό του [REDACTED] εμβάστηκαν σε τραπεζικό του λογαριασμό τρία ποσά ως υποτιθέμενα κέρδη. Την 25.11.2008 Δολ.Αμερ.200.000 από τις επενδύσεις με την [REDACTED] και την 28.11.2008 Αγγλ.Στερλ.140.000 και €58.000 από τις επενδύσεις με την [REDACTED] (Τεκμ.12.445).

Σε σχέση με το λογαριασμό του [REDACTED] εμβάστηκαν σε τραπεζικό του λογαριασμό τρία ποσά ως υποτιθέμενα κέρδη. Την 7.3.2008 Αγγλ.Στερλ.6.960, την 17.6.2008 Αγγλ.Στερλ.6.850 και την 16.10.2008 Αγγλ.Στερλ.15.800 (Τεκμ.10.376-8). Τα δύο πρώτα ποσά αφορούσαν τα κέρδη της πρώτης και δεύτερης τριμηνίας που σε ετήσιο ποσοστό ήταν περιθωριακά κάτω του 8%. Ανάφερε [REDACTED] πως έτσι είχαν επιβεβαιωθεί οι υποσχέσεις του Φαλέκου. Το τρίτο ποσό αφορούσε την τρίτη τριμηνία και σε ετήσιο ποσοστό ήταν 3%.

Πέραν των εμβασμάτων που επιβεβαίωναν κατά τον πλέον έμπρακτο τρόπο ότι οι επενδύσεις απέδιδαν, οι καταστάσεις που ο [REDACTED] παρέδιδε στους Ενάγοντες επίσης επιβεβαίωναν αυτή την εικόνα.

Την περίοδο 25.5.2007 – 31.5.2008 ο λογαριασμός της [REDACTED] παρουσιαζόταν να έχει απόδοση 11,29% (Τεκμ.1.30) και την περίοδο 1.6.2008 – 30.11.2008 απόδοση 3,22% (Τεκμ.1.35). Δικογραφείται ότι η [REDACTED] θεώρησε ικανοποιητικό το ποσοστό κέρδους, λαμβάνοντας υπόψη την παγκόσμια αναστάτωση που υπήρχε τότε στις χρηματαγορές.

Κατάσταση των χαρτοφυλακίων του [REDACTED] σε Ευρώ και Δολάρια Αμερικής για την περίοδο 4.1.2008 – 31.8.2008 αποκάλυπταν κέρδη σε ποσοστό 4,83% και 5,01% αντίστοιχα. Δικογραφείται ότι ο [REDACTED], η [REDACTED] και η [REDACTED] θεώρησαν λογικό το αποτέλεσμα για ένα συντηρητικό χαρτοφυλάκιο.

Μετά το εγκεφαλικό επεισόδιο που υπέστηκε ο [REDACTED], η [REDACTED] και η [REDACTED] παρέλαβαν από τον [REDACTED] κατάσταση της περιόδου 15.11.2007 – 31.8.2008 και όπως δικογραφείται, θεώρησαν τα αποτελέσματα ικανοποιητικά λαμβάνοντας υπόψη τις παγκόσμιες συνθήκες.

Οι καταστάσεις του Αυγούστου 2008 καταδείκνυαν ότι οι λογαριασμοί του

στην [REDACTED] παρουσίαζαν κέρδη σε ποσοστό 6,85% (Τεκμ.12.427), ενώ στην [REDACTED] σε ποσοστό 7,84% (Τεκμ.12.437).

Σε κατάσταση ημερ. 31.11.2008 σε σχέση με το λογαριασμό της [REDACTED] ο [REDACTED] σημείωσε ιδιοχείρως ότι η απόδοση ήταν 2% το τρίμηνο, δηλαδή 8-9% το χρόνο (Τεκμ.14.583).

Z. Οι Καταστάσεις των Λογαριασμών

Όλες οι καταστάσεις που κατά καιρούς, κατά τη λειτουργία των λογαριασμών τους, έλαβαν οι Ενάγοντες, είχαν παραδοθεί σε αυτούς ιδιοχείρως από τον [REDACTED]. Αυτές είχαν το λογότυπο της [REDACTED]. Όπως προειπώθηκε, άλλες καταστάσεις δεν είχε κανένας παραλάβει με άλλο τρόπο.

Η Έλενα παρέλαβε 14 μηνιαίες καταστάσεις ημερ. 29.9.2007 μέχρι 30.11.2008 (Τεκμ.1.23-1.35). Της τις έπαιρνε ο [REDACTED] στο σπίτι της. Ο λογαριασμός της παρουσιαζόταν να έχει συνεχή αύξηση στην αξία του που την 31.10.2008 ήταν €3.944.084 και μειώθηκε περιθωριακά σε €3.934.288 την 30.11.2008. Σύμφωνα με κατάσταση ημερ. 31.12.2008 που της αποστάληκε την 12.1.2009 από τον [REDACTED] (Τεκμ.1.36), η αξία του λογαριασμού της ήταν μόνο €2.360.978, αλλά, ήταν και αυτή αναληθής, αφού οι ζημιές ήταν περισσότερες. Μετά τις αποκαλύψεις έλαβε από την [REDACTED] καταστάσεις (Τεκμ.1.37-1.56) που παρουσίαζαν τις πραγματικές εκάστοτε αξίες του χαρτοφυλακίου της. Έλαβε την περίοδο εκείνη ακόμα 21 καταστάσεις από την [REDACTED] (Τεκμ.1.57-1.77).

Για τον λογαριασμό του [REDACTED] παραδόθηκαν στον ίδιο από τον [REDACTED] τέσσερις μηνιαίες καταστάσεις, δύο για κάθε χαρτοφυλάκιο και στη συνέχεια άλλες δύο στα παιδιά του (Τεκμ.1.162-1.175). Την 12.1.2009 αποστάληκαν από τον [REDACTED] δύο καταστάσεις ημερ. 31.12.2008 (Τεκμ.1.174 και 1.175). Μετά τις αποκαλύψεις παραλήφθηκαν από την [REDACTED] 25 καταστάσεις (Τεκμ.1.176-1.200) που παρουσίαζαν τις πραγματικές εκάστοτε αξίες του μόνου χαρτοφυλακίου που ήταν σε ευρώ. Παραλήφθηκαν τότε ακόμα 16 καταστάσεις από την [REDACTED] (Τεκμ.1.201-1.216).

Για τον κοινό λογαριασμό της [REDACTED] και της [REDACTED], παραδόθηκε στον [REDACTED] από τον [REDACTED] μια μόνο κατάσταση ημερ. 31.1.2008 και μετά την ασθένεια του άλλες τέσσερις στην [REDACTED] και την [REDACTED] (Τεκμ.1.97-1.101). Την 12.1.2009 τους αποστάληκε από τον Φαλέκο κατάσταση ημερ. 31.12.2008 (Τεκμ.1.102). Μετά τις αποκαλύψεις παραλήφθηκαν από την [REDACTED] 23 καταστάσεις που παρουσίαζαν τις πραγματικές εκάστοτε αξίες του χαρτοφυλακίου τους (Τεκμ.1.103-1.125). Παραλήφθηκαν τότε ακόμα 14 καταστάσεις από την [REDACTED] (Τεκμ.1.126-1.139).

Στο [REDACTED] παραδόθηκαν από το Φαλέκο 23 καταστάσεις λογαριασμού για τον ένα λογαριασμό στην [REDACTED] και τους δύο λογαριασμούς του στην [REDACTED] (Τεκμ.12.421-12.443). Την 12.1.2009 αποστάληκαν από το Φαλέκο δύο καταστάσεις ημερ. 31.12.2008 (Τεκμ.12.446-12.447) συνοδευόμενες από δύο καταστάσεις της [REDACTED] και της [REDACTED] που είχαν αποσταλεί στον [REDACTED] (Τεκμ.12.448 και 12.449). Μετά τις αποκαλύψεις παραλήφθηκαν από την [REDACTED] 26 καταστάσεις (Τεκμ.12.450-12.475) και από την [REDACTED] 14 καταστάσεις (Τεκμ.12.476-12.489) που παρουσίαζαν τις πραγματικές εκάστοτε αξίες των τριών χαρτοφυλακίων του. Παραλήφθηκαν τότε ακόμα την 23.1.2009 καταστάσεις από τη [REDACTED] (Τεκμ.12.494-12.509).

Παρουσιάστηκαν ακόμα ηλεκτρονικές εντολές για αγοραπωλησίες διαφόρων τίτλων εκ μέρους του [REDACTED] προς την [REDACTED] (Τεκμ.12.490 και 12.491) και την [REDACTED] (Τεκμ.12.492 και 12.493).

Στο [REDACTED] παραδόθηκαν από τον [REDACTED] εννέα καταστάσεις λογαριασμού (Τεκμ.10.367-10.375). Την 12.1.2009 αποστάληκε από το [REDACTED] μια κατάσταση ημερ. 31.12.2008 (Τεκμ.10.383). Μετά τις αποκαλύψεις παραλήφθηκε από την [REDACTED] δέσμη καταστάσεων (Τεκμ.10.384-10.401) που παρουσίαζαν τις πραγματικές εκάστοτε αξίες των δύο χαρτοφυλακίων του. Παραλήφθηκαν τότε ακόμα την 23.1.2009 καταστάσεις από τη [REDACTED] (Τεκμ.10.403).

Παρουσιάστηκαν ακόμα 26 ηλεκτρονικές εντολές εκ μέρους του [REDACTED] προς την [REDACTED] (Τεκμ.10.402) για αγοραπωλησίες διαφόρων τίτλων.

Για το λογαριασμό της [REDACTED], του [REDACTED] και της [REDACTED] αποστάληκαν από το [REDACTED] πέντε μηνιαίες καταστάσεις (Τεκμ.14.583-14.587). Την 12.1.2009 αποστάληκε από το [REDACTED] κατάσταση ημερ. 31.12.2008 (Τεκμ.14.576). Μετά τις αποκαλύψεις παραλήφθηκαν από την [REDACTED] 11 μηνιαίες καταστάσεις (Τεκμ.14.568-14.578) που παρουσίαζαν τις πραγματικές εκάστοτε αξίες του χαρτοφυλακίου τους. Παραλήφθηκαν τότε ακόμα εννέα καταστάσεις από την [REDACTED] (Τεκμ.14.593-14.601).

Παραλήφθηκαν ακόμα ηλεκτρονικές εντολές εκ μέρους τους προς τη [REDACTED] (Τεκμ.14.579-80) για αγοραπωλησίες διαφόρων τίτλων.

Η. Οι Χρηματιστηριακοί Λογαριασμοί

Ο [REDACTED] κατάθεσε την 30.11.2007 στη [REDACTED] το ποσό των €200.000 για σκοπούς αγοράς μετοχών στο Χ.Α.Κ. (Τεκμ.12.514). Ο [REDACTED] υπόγραψε την σχετική συμφωνία, όχι όμως το έγγραφο ημερ.4.12.2007 για αλλαγή της διεύθυνσης αποστολής της αλληλογραφίας του.

Είχε εμπιστευτεί την [REDACTED] να προβαίνει σε αγορές και πωλήσεις μετοχών στο χαρτοφυλάκιο του και μόνο σε μια περίπτωση είχε δώσει ο ίδιος εντολή για αγορά μετοχών αξίας €20.000 στη [REDACTED]

Κατά την λειτουργία του λογαριασμού, ο [REDACTED] είχε παραδώσει στον [REDACTED] τρεις καταστάσεις λογαριασμού. Η συνολική αξία ήταν και στις τρεις μικρότερη των €200.000, όμως πάντοτε υπήρχε χειρόγραφη σημείωση για κάποιες περαιτέρω αξίες. Την 23.1.2009 παραδόθηκαν από την [REDACTED] οι πραγματικές καταστάσεις από τις οποίες διαπιστώθηκε ότι αυτές που παρέδιδε ο [REDACTED] στον [REDACTED] ήταν αναληθείς.

Η πραγματική αξία του χαρτοφυλακίου του κατά την 19.1.2009 ήταν μόνο €62.166,81, ενώ υπήρχαν και €22.000 στην [REDACTED]. Έτσι, η επιμέρους αξίωση του [REDACTED] στη βάση του χρηματιστηριακού λογαριασμού περιορίζεται στις €115.833,19.

Ο [REDACTED] υπόγραψε συμφωνία με την [REDACTED] για το χρηματιστηριακό του λογαριασμό (Τεκμ.10.360) και όλα τα σχετικά παραρτήματα. (Τεκμ.10.361-10.364). Αναφέρεται ότι το προφίλ του θα ήταν επιθετικό (παρ.10) αλλά το σχετικό έγγραφο δεν ήταν συμπληρωμένο όταν το υπόγραψε.

Ο [REDACTED] είχε καταθέσει τη 13.11.2007 ΛΚ100.000 (€170.860) στο χρηματιστηριακό του λογαριασμό (Τεκμ.10.365). Περαιτέρω, έστω χωρίς την έγκριση του, πωλήθηκαν από τη [REDACTED] μετοχές που είχε στο χαρτοφυλάκιο του αξίας €47.268,07 (Τεκμ.10.380, 10.407 και 10.408). Ακόμα, από το λογαριασμό του πληρώθηκαν χωρίς την συγκατάθεση του δύο ποσά, €10.000 σε κάποιον [REDACTED] που ο [REDACTED] δεν γνώριζε (Τεκμ.10.404) και €50.000 στην Έλενα που περιγράφεται ως αδελφή του (Τεκμ.10.405). Ο [REDACTED] μαρτύρησε (Μ.Ε.9) και με την πλήρως αξιόπιστη μαρτυρία του επιβεβαίωσε πως δεν είχε καμιά συναλλαγή με τον [REDACTED] και πως δεν τον γνώριζε προσωπικά. Δεν γνώριζε για το έμβασμα, αλλά στο τέλος κανένα ποσό δεν εισέπραξε από την επένδυση του με την [REDACTED], που απώλεσε εξολοκλήρου.

Ο [REDACTED] είχε με πλαστή εντολή (Τεκμ.10.366) αλλάξει τη διεύθυνση αποστολής καταστάσεων για τον χρηματιστηριακό λογαριασμό του [REDACTED] ώστε να παραλαμβάνει ο ίδιος τις καταστάσεις που του αποστέλλονταν από την [REDACTED].

Η αξία του χαρτοφυλακίου του [REDACTED] κατά την 19.1.2009 ήταν €24.161.99 σύμφωνα με κατάσταση της ίδιας της [REDACTED] (Τεκμ.10.407). Συνεπώς η ζημιά του ήταν €193.966.22.

Το Σεπτέμβριο του 2008, χρηματιστηριακό λογαριασμό με τη [REDACTED] άνοιξε και η [REDACTED], μεταφέροντας από την εταιρεία [REDACTED] με την οποία συνεργαζόταν μέχρι τότε, τη διαχείριση των μετοχών της στο Χ.Α.Κ. στη [REDACTED]. Είχε προς τούτο πειστεί από το [REDACTED] με τον οποίο συμφώνησε ότι η αξία του χαρτοφυλακίου της σε καμία περίπτωση δεν θα μειωνόταν και περαιτέρω από την υπόσχεση του ότι θα διαχειριζόταν τις μετοχές της με τέτοιο τρόπο ώστε να κερδίζει €4.000 - €5.000 το μήνα, κέρδη που θα της απέστειλλε. Η [REDACTED] δεν υπόγραψε οιαδήποτε σύμβαση για τη συνεργασία της αυτή με τη [REDACTED].

Κατά τη 15.9.2008 που έγινε η μεταφορά, οι μετοχές της άξιζαν €445.523,89 (βλ. Τεκμ.14.554), ενώ κατέθεσε και €10.000 σε μετρητά την 13.10.2008 (Τεκμ.14.553).

Κατά τη λειτουργία του χρηματιστηριακού λογαριασμού, η [REDACTED] δεν είχε παραλάβει οιοσδήποτε καταστάσεις, είτε από το [REDACTED] είτε διαφορετικά από τη [REDACTED]. Τηλεφωνικά όμως, ο [REDACTED] την πληροφορούσε ότι ο λογαριασμός της παρουσίαζε κέρδη και της απέστειλε σχετικές επιταγές. Την περίοδο 2.10.2008 – 16.12.2008 της απέστειλε πέντε επιταγές για το συνολικό ποσό των €17.427,61 (Τεκμ.14.555). Μετά το ξεσκέπασμα του [REDACTED], την 23.1.2009, της αποστάληκαν κάποια στοιχεία από τη [REDACTED] (Τεκμ.14.556-14.562). Η [REDACTED] αντιπαραβάλλοντας τις μηνιαίες καταστάσεις του χαρτοφυλακίου (Τεκμ.14.556-14.561) με το «Accounting Cash Statement» για την περίοδο 1.1.2009 – 31.1.2009 (Τεκμ.14.562 μέρος) διαπίστωσε ότι οι καταστάσεις δεν παρουσιάζουν την πραγματική εικόνα. Σύμφωνα με κατάσταση ημερ. 20.1.2009 της [REDACTED], η αξία του χαρτοφυλακίου της [REDACTED] ήταν €96.374,85

Την 16.1.2009, μετά το ξεσκέπασμα του Φαλέκου, €100.321,45 που βρίσκονταν στο λογαριασμό της [REDACTED] εμβάστηκαν σε τραπεζικό της λογαριασμό. Αφαιρουμένων των ποσών των €117.749,06 που εισέπραξε, €96.374,85 που ήταν η αξία του χαρτοφυλακίου της και €20.000 που είχαν, έστω αντικανονικά, μεταφερθεί στον λογαριασμό της στη [REDACTED], η [REDACTED] είχε υποστεί ζημιά €221.399,98.

Οι χρηματιστηριακοί λογαριασμοί δεν λειτουργούσαν με διακριτική ευχέρεια. Για κάθε χρηματιστηριακή πράξη έπρεπε να υπάρχει εντολή από τον πελάτη, ενώ η [REDACTED] είχε και το ρόλο του εμπιστευματοδόχου. Επομένως, με εξαίρεση την περίπτωση της αγορά των μετοχών στη [REDACTED] για την οποία ο [REDACTED] έδωσε εντολή, όλες οι υπόλοιπες πράξεις στους χρηματιστηριακούς λογαριασμούς πραγματοποιήθηκαν από τον Φαλέκο κατά παράβαση των προβλεπόμενων διαδικασιών και παράνομα.

Θ. Το Ξεσκεπάσμα του [REDACTED]

Οι άνομες ενέργειες του [REDACTED] αποκαλύφθηκαν και οι Ενάγοντες πληροφορήθηκαν για την πραγματική κατάσταση των λογαριασμών τους από τις Τράπεζες του εξωτερικού και την [REDACTED] τον Ιανουάριο του 2009. Σε απευθείας επαφή με τις Τράπεζες έπαυσαν την [REDACTED] από διαχειριστή των λογαριασμών τους και ζήτησαν όλες τις καταστάσεις.

Η πρώτη νύξη από τον [REDACTED] για την ύπαρξη κάποιων μικροζημιών έγινε μόλις την 8.1.2009 σε τηλεφωνική επαφή που είχε με την οικογένεια [REDACTED]. Διευθετήθηκε συνάντηση στο γραφείο των επιχειρήσεων της οικογένειας στην Λεμεσό για τις 12.1.2009, όμως ο [REDACTED] δεν παρουσιάστηκε. Έμαθαν ότι είχε εισαχθεί σε κλινική. Με μεταφορέα τους είχε αποστείλει τις προαναφερθείσες καταστάσεις ημερ. 31.12.2008 που παρουσίαζαν σοβαρές ζημιές, χωρίς ωστόσο να αποκαλύπτουν την πραγματική εικόνα, που ήταν ακόμα χειρότερη για τους Ενάγοντες.

Ο τρόπος με τον οποίο κατόρθωσε ο Φαλέκος να παρουσιάζει αναληθή εικόνα σε αριθμό πελατών της [REDACTED] μεταξύ των οποίων οι Ενάγοντες, ήταν με το να τους προμηθεύει με αναληθείς καταστάσεις τις οποίες ο ίδιος ετοιμάζε στον προσωπικό του ηλεκτρονικό υπολογιστή. Ήταν προς τούτο απαραίτητο να τους εμποδίζει την πληροφόρηση ως προς την πραγματικότητα από την ίδια την [REDACTED] και την τράπεζα του εξωτερικού με την οποία ο πελάτης συνεργαζόταν. Αυτό πέτυχε εξασφαλίζοντας οδηγίες από τους πελάτες όπως η αλληλογραφία τους αποστέλλεται φροντίδι του ή καταρτίζοντας πλαστές τέτοιες οδηγίες όπου δεν υπήρχαν γνήσιες.

Για το πώς ξεσκεπάστηκε ο [REDACTED] την εκδοχή της υπεράσπισης προέβαλε στη μαρτυρία του ο [REDACTED] (Μ.Υ.1) (γραπτή δήλωση Τεκμ.16). Ο [REDACTED] εργάζεται στην [REDACTED], δηλαδή τη μητρική εταιρεία της [REDACTED], από το 1999. Είναι εγκεκριμένος λογιστής και κατέχει τη θέση του διευθυντή και οικονομικού διευθυντή.

Περί τα μέσα του 2008, ανέφερε, η [REDACTED] έθεσε σε εφαρμογή νέο

εγχειρίδιο διαδικασιών του Τμήματος Wealth Management με το οποίο δεν ήταν πλέον εφικτό ο πελάτης να λαμβάνει τις καταστάσεις του λογαριασμού του σε άλλη διεύθυνση από τη δική του ή και φροντίδι τρίτου προσώπου. Ως αποτέλεσμα πελάτες των οποίων οι καταστάσεις λογαριασμού αποστέλλονταν μέχρι τότε στο Φαλέκο και ενημερώνονταν από τον τελευταίο με παραπονημένες, έλαβαν για πρώτη φορά καταστάσεις κατευθείαν από τη ██████████ για να διαπιστώσουν έκπληκτοι ότι αυτές διέφεραν από τις καταστάσεις που ελάμβαναν από το Φαλέκο και επικοινωνήσαν με την ██████████ παραπονούμενοι.

Ο ██████████, μαρτύρησε πως η ██████████ και η ██████████ δεν αποστέλλαν τις καταστάσεις που έπρεπε να στείλουν στους Ενάγοντες στην ██████████. Αυτές αποστέλλονταν στον ██████████ γιατί έτσι ζήτησαν οι Ενάγοντες από τις Τράπεζες τους στις μεταξύ τους συμφωνίες. Η ██████████ γνώριζε γι' αυτή τη διευθέτηση, ανέφερε ο ██████████ αφού είχε αντίγραφα των συμφωνιών των Εναγόντων με τις Τράπεζες, όμως δεν μπορούσε να έχει λόγο σε αυτή τη διευθέτηση. Η ██████████ λάμβανε καταστάσεις από τις Τράπεζες για δική της ενημέρωση και όχι για να τις προωθεί στους Ενάγοντες. Ωστόσο, σημείωσε ο ██████████, οι Ενάγοντες θα μπορούσαν μέσω διαδικτύου ή τηλεφωνώντας στις Τράπεζες τους να λάβουν ενημέρωση.

Ο ██████████ αντεξετάστηκε έντονα σε σχέση με την δήλωση ότι η ██████████ δεν είχε λόγο στην διευθέτηση με τις Τράπεζες του εξωτερικού. Παραπέμφθηκε στην επιστολή του τότε δικηγόρου της ██████████ προς την Ε.Κ.Κ. από όπου διαπιστώνεται ότι η ██████████ αποδεχόταν την διευθέτηση ως διεθνώς αποδεκτή πρακτική. Η ουσία είναι ότι η ██████████ γνώριζε για την διευθέτηση.

Το ζήτημα της ενημέρωσης των Εναγόντων από την ██████████ ανέφερε ο ██████████ διέπεται από τις μεταξύ τους συμφωνίες διαχείρισης.

Κατόπιν διεξαγωγής ελέγχου από τη ██████████ διαπιστώθηκε ότι σε κάποιες περιπτώσεις ο ██████████ παραποιούσε ή και πλαστογραφούσε έντυπα αλλαγής ταχυδρομικής διεύθυνσης ώστε ο ίδιος να είναι ο τελικός αποδέχτης της αλληλογραφίας πελατών και παραλάμβανε τις καταστάσεις λογαριασμού που η ██████████ απέστειλε προς αυτούς. Τους πελάτες αυτούς προμήθευε με

παραπονημένες καταστάσεις που περιλάμβαναν αξίες ή και μετρητά που δεν υπήρχαν στην πραγματικότητα ή και απέκρυπτε συναλλαγές που είχε ο ίδιος αυθαίρετα διενεργήσει. Έτσι, αλλοίωνε και τη συνολική αξία του χαρτοφυλακίου. Τις παραπονημένες καταστάσεις, ανέφερε ο [REDACTED] ετοίμαζε ο [REDACTED] στον προσωπικό του ηλεκτρονικό υπολογιστή, εκτός του μηχανογραφικού συστήματος της εταιρείας και τοποθετούσε το λογότυπο της [REDACTED]

Διαπιστώθηκε ακόμα ότι σε συναντήσεις και συνομιλίες που είχε με τέτοιους πελάτες, ο [REDACTED] προέβαινε σε ψευδείς και παραπλανητικές παραστάσεις σχετικά με τις διενεργηθείσες συναλλαγές και τα υπόλοιπα των χαρτοφυλακίων τους. Διαφάνηκε ακόμα ότι οι συγκεκριμένοι πελάτες είχαν γίνει πελάτες της [REDACTED] μέσω του [REDACTED] ή και ήταν συγγενικά ή και φιλικά του πρόσωπα.

Ο [REDACTED] (Μ.Υ.2) (γραπτή δήλωση - Τεκμ.69) ήταν, υπενθυμίζεται, εργοδοτούμενος της [REDACTED] από το 1997 ως σύμβουλος επενδύσεων και από το 2005 ήταν ο προϊστάμενος του Τμήματος Wealth Management μέχρι το 2015 που αποχώρησε από την εταιρεία. Ο [REDACTED] ήταν το πρόσωπο που την 23.1.2009 είχε συνάντηση με τα μέλη της οικογένειας [REDACTED] στα γραφεία των επιχειρήσεων τους στη Λεμεσό και τους παρέδωσε τα διάφορα έγγραφα που αφορούσαν τους λογαριασμούς τους.

Μετά τη διαπίστωση των πιο πάνω ενεργειών του [REDACTED], ανέφερε ο [REDACTED], η [REDACTED] τον έθεσε εκτός καθηκόντων (βλ. Τεκμ.66), ενημέρωσε την Ε.Κ.Κ. και κατάγγειλε την υπόθεση στην Αστυνομία (βλ. Τεκμ.17). Τερμάτισε την εργοδότηση του την 22.1.2009 (Τεκμ.68) και έχει καταχωρήσει αριθμό αγωγών εναντίον του.

Η [REDACTED] προχώρησε στη σύσταση ειδικής επιτροπής της οποίας ο [REDACTED] ήταν μέλος και κατάρτησε έντυπο υποβολής παραπόνου για χρήση από τους πελάτες της (Τεκμ.61, 63 και 64). Περαιτέρω, με υπόδειξη της Ε.Κ.Κ. συνέστησε δύο ανεξάρτητα εμπιστεύματα, υπό τη λειτουργία ανεξάρτητων εμπιστευματοδόχων, για την αποζημίωση των παραπονούμενων πελατών της (βλ. Τεκμ.62 και 65).

Ήταν όρος από την Ε.Κ.Κ. για την επαναλειτουργία της [REDACTED] η σύσταση των εμπιστευμάτων αυτών, με οδηγίες προς τους εμπιστευματοδόχους όπως, στην περίπτωση που η [REDACTED] δεν μπορούσε να αποδείξει ότι ο πελάτης γνώριζε ότι γίνονταν πράξεις για λογαριασμό του και εφόσον είχε παραπληροφορηθεί με πλαστές καταστάσεις, να αποζημιώνεται. Ο πελάτης θα έπρεπε να καταχωρήσει γραπτό παράπονο προς το εμπίστευμα.

Οι Ενάγοντες, ανάφερε ο [REDACTED] δεν υπόβαλαν γραπτό παράπονο και ούτε θα μπορούσαν για τους λογαριασμούς με διακριτική ευχέρεια. Εφόσον δεν μπορούσε να ισχύει η πρώτη προϋπόθεση αφού υπήρχε το ελεύθερο για τις πράξεις. Η Ε.Κ.Κ. δεν είχε ζητήσει να ενταχθούν οι λογαριασμοί με διακριτική ευχέρεια στα εμπιστεύματα για τον περαιτέρω λόγο ότι εμπλέκονταν ζητήματα των συμφωνιών των πελατών με τις τράπεζες του εξωτερικού. Κανένας πελάτης που είχε χαρτοφυλάκιο υπό διαχείριση δεν αποζημιώθηκε από τα εμπιστεύματα.

Ο [REDACTED] αντεξετάστηκε επίμονα σε σχέση με το πότε σάληκαν διπλοσυστημένες επιστολές στους Ενάγοντες σε σχέση με τα χαρτοφυλάκια τους υπό διακριτική ευχέρεια. Δεν έχει σημασία για την αξίωση πώς εκ των υστέρων αντιμετωπίστηκαν οι Ενάγοντες και κατά πόσο, λόγω των μεγάλων ποσών που τους αφορούσαν, η [REDACTED] προσπάθησε να τους αποφύγει, όπως εισηγήθηκε η δικηγόρος τους.

Ήταν η εν κατακλείδι θέση του [REDACTED] ότι η [REDACTED] τηρούσε πλήρως τους όρους λειτουργίας της υπό την εποπτεία της Ε.Κ.Κ. και η άδεια της αναστάληκε προσωρινά μόνο για 4 ημέρες μετά την καταγγελία της ώστε να διαπιστωθεί η έκταση του προβλήματος. Η [REDACTED] και οι Εναγόμενοι 3 – 9 και 11, ουδέποτε ενήργησαν σε συνεννόηση με το [REDACTED] σε σχέση με τις άνομες ενέργειες του, ούτε γνώριζαν γι' αυτές.

Ο [REDACTED] υποστήριξε ότι, παρά το ότι η [REDACTED] βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο της Ε.Κ.Κ., δεν μπορούν να εξαλειφθούν πλήρως τα φαινόμενα απάτης.

I. Η Επιτροπή Διερεύνησης της Ε.Κ.Κ.

Η ██████████ (Μ.Ε.3.) εργάζεται στο νομικό τμήμα της Ε.Κ.Κ.. Κατάθεσε σωρεία εγγράφων από το αρχείο της Ε.Κ.Κ. (Τεκμ.8.250-8.348). Η ██████████ δεν είχε εμπλοκή στη διερεύνηση της επίδικης περίπτωσης.

Ο ██████████ (Μ.Ε.4) είναι στην υπηρεσία της Ε.Κ.Κ. από την οποία και διορίστηκε ερευνώντας λειτουργός και μαζί με συναδέλφους του απάρτιζε την Επιτροπή Διερεύνησης που ετοίμασε το πόρισμα ημερ. 15.10.2009 αναφορικά με την ██████████ (Τεκμ.8.298). Η ██████████ κλήθηκε και υπόβαλε γραπτώς παραστάσεις (Τεκμ.8.300). Η διαδικασία δεν ολοκληρώθηκε λόγω ζητήματος στη σύνθεση της Επιτροπής Διερεύνησης και η Ε.Κ.Κ. δεν εξέδωσε απόφαση.

Η Επιτροπή Διερεύνησης βρήκε ότι ο ██████████ διαχειριζόταν χαρτοφυλάκια πελατών της ██████████ με διακριτική ευχέρεια, ενώ δεν ήταν προς τούτο πιστοποιημένος (Τεκμ.8.298Α). Βρήκε ακόμα η Επιτροπή Διερεύνησης ότι υπήρχε σοβαρό θέμα στους μηχανισμούς ελέγχου της ██████████. Θα έπρεπε να υπήρχε ένα τυφλό σύστημα ώστε να αποστέλλεται από το ██████████ απευθείας αποτίμηση στον πελάτη, χωρίς να μπορεί να παρεμβαίνει κάποιος λειτουργός του Private Banking, όπως ο ██████████. Δηλαδή οι πραγματικές πληροφορίες θα έπρεπε αυτοματοποιημένα να μεταφέρονται σε κατάσταση λογαριασμού χωρίς δυνατότητα παρέμβασης από οποιονδήποτε. Η Επιτροπή Διερεύνησης δεν διαπίστωσε ότι ο ██████████, που ήταν ο λειτουργός συμμόρφωσης της ██████████, είχε αντιληφθεί ότι ο ██████████ απέστειλε παραπτοημένες καταστάσεις.

K. Η Νομική Βάση της Απαίτησης

Η αξίωση εναντίον της ██████████ εδράζεται μεταξύ άλλων στην αρχή της εκ προστήσεως ευθύνης εργοδότη για τις πράξεις ή παραλείψεις του εργοδοτούμενου της, του ██████████, στα πλαίσια της εργοδότησης του.

Περαιτέρω, εναντίον της [REDACTED] και των υπολοίπων Εναγομένων αξιωματούχων και μελών του διοικητικού της συμβουλίου (Εναγομένων 3- 6, 8 και 9) η αξίωση εδράζεται και στη θέση ότι ενήργησαν κατά παράβαση των εκ του Νόμου καθηκόντων τους και των Οδηγιών της Ε.Κ.Κ. που διέπουν την επαγγελματική συμπεριφορά των Ε.Π.Ε.Υ.

Δικογραφείται και ισχυρισμός για συνωμοσία των Εναγομένων για να βλάψουν τους Ενάγοντες ή ότι αδιαφόρησαν για τα δικαιώματα και συμφέροντα τους και για να επωφεληθούν οι ίδιοι.

Καταλογίζεται ακόμα στους Εναγόμενους ότι με τις ψευδείς παραστάσεις του [REDACTED] παράνομα απέσπασαν από αυτούς τα χρήματα τους με σκοπό να τα διαχειριστούν και να επωφεληθούν προμήθειες και χρεώσεις.

Είναι η περαιτέρω θέση των Εναγόντων ότι οι παραστάσεις και διαβεβαιώσεις του [REDACTED] ενσωματώθηκαν στις συμφωνίες μεταξύ τους και της [REDACTED] και συνεπώς η παράβαση τους δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης στην [REDACTED] για διάρρηξη συμφωνίας.

Η θέση των Εναγομένων είναι ότι δεν είχαν καμιά γνώση για τις αξιόμηπτες ενέργειες του [REDACTED] και ότι ουδέποτε ενήργησαν σε συνεννόηση μαζί του σε σχέση με αυτές. Ο [REDACTED], υποστηρίζουν, ενεργούσε μόνος του, εκτός του πλαισίου των καθηκόντων του και σε πλήρη άγνοια των Εναγομένων όσον αφορά τις παράνομες πράξεις του.

Λ. Το Αποτέλεσμα των Υποσχέσεων Φαλέκου στις Συμφωνίες Διαχείρισης

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι Ενάγοντες έχοντας την λογική επιδίωξη να αυξήσουν τα κέρδη τους επένδυσαν με την προσδοκία ότι απόδοση των χρημάτων τους θα ξεπερνούσε την απόδοση που λάμβαναν στη μορφή τόκων από τις καταθέσεις των χρημάτων τους σε τραπεζικούς λογαριασμούς. Διαφορετικά θα παρέμεναν στην μεγαλύτερη ασφάλεια των τραπεζικών καταθέσεων. Τέτοια προσδοκία κατά κανόνα συνδυάζεται με επαυξημένη επικινδυνότητα, που οι

Ενάγοντες αρνούνται ότι θα υπήρχε.

Το Δικαστήριο αποδέχεται την αναντίλεκτη μαρτυρία των Εναγόντων ότι ο Φαλέκος μίλησε στον καθένα με τον τρόπο που του αποδόθηκε. Άλλωστε, αυτός που χρησιμοποίησε τέτοιες μεθόδους για να προωθήσει τους σκοπούς του, κανένα ενδοιασμό δεν θα είχε για να προβεί σε ψευδείς παραστάσεις για να πείσει τους Ενάγοντες να συνεργαστούν μαζί του. Και οι μέθοδοι δεν επινοήθηκαν εκ των υστέρων. Ήταν στη φαρέτρα του και είχαν ήδη χρησιμοποιηθεί στην περίπτωση του χρηματιστηριακού λογαριασμού της ██████████

Με την αγωγή δεν ζητείται η ακύρωση των επίδικων συμφωνιών. Αυτό επιβεβαιώνεται στη γραπτή αγόρευση των δικηγόρων των Εναγόντων (σελ. 3, παρ. 6) όπου αναφέρεται ότι οι Ενάγοντες «*Ούτε ακύρωσαν ούτε ζητούν διάταγμα του Δικαστηρίου που να ακυρώνει τις συμφωνίες που έκαναν με [την ██████████]*». Οι Ενάγοντες επέλεξαν να εμμένουν στις συμφωνίες τις οποίες τερμάτισαν την 12.1.2009 αξιώνοντας αυτό που, κατά τη θέση τους, δικαιούνται στη βάση τους, δηλαδή, πέραν των αρχικών τους κεφαλαίων, την ετήσια απόδοση που ο ██████████ υποσχέθηκε.

Οι Ενάγοντες που είχαν μια ισχυρότατη υπόθεση και θα μπορούσαν στη βάση των ψευδών παραστάσεων και του δόλου που προηγήθηκαν των συμφωνιών διαχείρισης, να τις ακυρώσουν και να διεκδικήσουν πέραν της αποκατάστασης τους με την επιστροφή των κεφαλαίων τους και αποζημιώσεις, επέλεξαν να μην τις ακυρώσουν και ουσιαστικά να βασίσουν τη συμβατική πτυχή της αξίωσης τους σε παράβαση συμβατικού όρου που η υπεράσπιση αμφισβητεί.

Ενώ η προσέγγιση όλων όσων μαρτύρησαν ήταν ότι ο ██████████ τους εξαπάτησε ώστε να προσχωρήσουν στις συμφωνίες διαχείρισης, η θέση που προωθούν στη δίκη είναι ότι οι συμφωνίες διαχείρισης ήταν τόσο ευνοϊκές γι'αυτούς που τις επικυρώνουν και βασίζονται στην εγκυρότητα τους, διεκδικώντας αποζημιώσεις για την παραβίαση τους.

Δεν έχει συνεπώς σπουδαιότητα για την συμβατική πτυχή της αξίωσης ότι ο ██████████ ακολούθησε δόλιες μεθόδους σε σχέση με τον χρηματιστηριακό

λογαριασμό της [REDACTED]. Η πτυχή αυτή της υπόθεσης των Εναγόντων περιορίστηκε στο ότι είχαν συμφωνήσει πως οι επενδύσεις τους θα απέδιδαν 8% του κεφαλαίου τους κάθε χρόνο και 10% στη περίπτωση της [REDACTED] και συνεπώς δικαιούνται στο ποσό του κεφαλαίου τους πλέον 8% και 10% αντίστοιχα το χρόνο, μείον τα ποσά που έχουν ήδη εισπράξει.

Οι συμφωνίες διαχείρισης παραμένουν συνεπώς ισχυρές και αυτό που αναζητείται είναι κατά πόσο υπήρξε παραβίαση τους και αν ναι ποια είναι η αποζημίωση των Εναγόντων για την παραβίαση.

Εφόσον οι Ενάγοντες δεν ζητούν την ακύρωση των συμφωνιών διαχείρισης οι αναφορές στη γραπτή αγόρευση των δικηγόρων τους στα άρθρα 17, 18 και 19(1) του **περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149** είναι αχρείαστες, όπως και η παραπομπή στην παρ. 222 της Έκθεσης Απαίτησης. Αυτό που εκεί δικογραφείται έχει αποδειχτεί. Ότι δηλαδή οι Ενάγοντες δεν έδωσαν ελεύθερα τη συγκατάθεση τους. Η συναίνεση, καλύτερα, των Εναγόντων να προσχωρήσουν στις συμφωνίες διαχείρισης με την [REDACTED] δεν ήταν ελεύθερη (άρθρο 14) αλλά είχε εξασφαλιστεί συνεπεία ψευδών παραστάσεων και δόλου. Όμως οι Ενάγοντες επέλεξαν να επικυρώσουν τις συμφωνίες και δεν ζητούν την ακύρωση τους.

Είναι συνεπώς υψίστης σημασίας για την συμβατική πτυχή της υπόθεσης τους να διαφανεί ότι οι παραστάσεις του [REDACTED] για απόδοση 8% ή 10% συνιστούσαν συμβατικό όρο των συμφωνιών τους με την [REDACTED]. Και αυτό είναι πολύ πιο δύσκολο στην περίπτωση του [REDACTED] που έχει υπογράψει γραπτή συμφωνία διαχείρισης με την [REDACTED] όπως και της [REDACTED] και της [REDACTED] αναφορικά με τον κοινό τους λογαριασμό.

Σε αριθμό αποφάσεων στην Αγγλία κριτήριο εάν μια παράσταση συνιστούσε συμβατικό όρο της συμφωνίας που προέκυψε αποτέλεσε το κατά πόσο το πρόσωπο που είχε προβεί στη δήλωση είχε τη γνώση και την εμπειρία, έτσι που ο αντισυμβαλλόμενος εύλογα έλαβε την απόφαση να βασιστεί σε αυτόν (βλ. **Routledge v. McKay** [1954] 1 WLR 615, **Bentley Productions Ltd v. Harold Smith (Motors) Ltd** [1965] 1 WLR 623 και **Oscar Chess v. Williams** [1957] 1 WLR 370).

Οι υποθέσεις αφορούσαν σε παραστάσεις πωλητών αυτοκινήτων σε σχέση με τα χαρακτηριστικά τους. Ήταν δηλαδή παραστάσεις γεγονότων.

Στην προκειμένη περίπτωση η αναφορά σε απόδοση 8% και 10% ήταν ζήτημα που δεν εξαρτάτο από την ██████████ ή τον ██████████. Στον τομέα των επενδύσεων υπάρχει μια εγγενής αβεβαιότητα και κανένας σύμβουλος επενδύσεων δεν μπορεί να έχει γνώση και βεβαιότητα για να παραστήσει ότι θα υπάρχει κερδοφορία σε ποσοστό ή τουλάχιστον σε ποσοστό 8% ή 10%. Επρόκειτο για μια ίσως πρόγνωση, αλλά αναμφίβολα όχι για παράσταση γεγονότος. Αυτή είναι η καταλυτική διαφορά σε σχέση με τις προαναφερθείσες αγγλικές αυθεντίες.

Ένα άλλο κριτήριο είναι η πρόθεση των συμβαλλομένων στο κατά πόσο η συγκεκριμένη αναφορά θα αποτελούσε μέρος της σύμβασης. Κατά πόσο δηλαδή θα υπήρχε συμβατική ευθύνη σε σχέση με την ακρίβεια και το αληθές της επίδικης δήλωσης.

Οι Ενάγοντες ήταν πρόσωπα με οικονομική επιφάνεια, που στη ζωή τους είχαν διαχειριστεί σοβαρά περιουσιακά στοιχεία και μεγάλα ποσά χρημάτων. Ευελπιστούσαν ότι η ██████████ θα πετύχαινε γι' αυτούς τις αποδόσεις που διαφήμιζε ο ██████████, ότι πετύχαινε και θα μπορούσε να συνεχίσει να πετυχαίνει. Πείσθηκαν ότι η ██████████ και ο ██████████ είχαν την εμπειρία και την ικανότητα να διαχειριστούν τα χρήματά τους και να εξασφαλίσουν για αυτούς κέρδη, όμως δεν ήταν κάτι το βέβαιο και το Δικαστήριο είναι πεπεισμένο ότι όλοι το αντιλαμβάνονταν. Είχαν οι Ενάγοντες το αναγκαίο υπόβαθρο ώστε να γνωρίζουν ότι στο χώρο των επενδύσεων υπάρχει η προσδοκία, μετά από μελέτη των στοιχείων ακόμα και η λογική αναμονή, η αυξημένη πιθανότητα στη βάση της εμπειρίας και της ικανότητας αυτού που επιλέγει την επένδυση, αλλά όχι σιγουριά και βεβαιότητα για το αποτέλεσμα.

Σημειώνεται πως οι Ενάγοντες καμιά εξήγηση δεν έδωσαν για το πώς αντιμετώπισαν τις παραστάσεις ότι όλων οι λογαριασμοί εκτός της ██████████ θα είχαν απόδοση 8% ενώ στην περίπτωση της ██████████, όπου οι τοποθετήσεις θα γίνονταν μόνο σε συντηρητικά κεφάλαια, η ελάχιστη απόδοση που είχε υποσχεθεί ο Φαλέκος ήταν 10-12%.

Οι παραστάσεις του [redacted] είχαν δύο πτυχές. Πρώτο, ότι δεν υπήρχε κίνδυνος οι Ενάγοντες να απωλέσουν το κεφάλαιο της επένδυσής τους και δεύτερο, ότι θα είχαν εξασφαλισμένη απόδοση σε συγκεκριμένο ποσοστό. Η διαβεβαίωση ότι ο επενδυτής δεν θα απολέσει το κεφάλαιο του, δεν θα είχε καμία σημασία εάν ήταν ουσιαστική η διαβεβαίωση για εξασφαλισμένη απόδοση. Το δεύτερο εξυπακούει και εμπεριέχει το πρώτο. Εάν μία απόδοση είναι εξασφαλισμένη, όσο μικρή και αν είναι, οδηγεί απαρέγκλιτα στο ότι δεν μπορεί να υπάρχει απώλεια του κεφαλαίου. Επομένως η διαβεβαίωση ότι δεν θα υπήρχε απώλεια του κεφαλαίου, αφ' εαυτής αφαιρούσε την υπόσταση της διαβεβαίωσης για εξασφαλισμένα κέρδη.

Σε σχέση με το χρηματιστηριακό της λογαριασμό η [redacted] μαρτύρησε ότι ζήτησε από τον [redacted] όπως 105.000 μετοχές της [redacted] που είχε στο χαρτοφυλάκιο της διατηρηθούν γιατί είχαν γι' αυτή ιδιαίτερη συναισθηματική αξία. Ο [redacted] ανέφερε ότι από το ποσό των €445.685 που άξιζε το χαρτοφυλάκιο της [redacted] €405.300 ήταν η αξία των μετοχών της στη [redacted] και επομένως, αυτό που έδωσε στην [redacted] για να διαχειριστεί ήταν μετοχές αξίας περίπου €40.000. Η θέση της, σημειώνει, ότι ανέμενε ότι όπως της είπε ο [redacted], θα είχε κέρδη €4.000-€5.000 το μήνα είναι εξωπραγματική. Υπάρχει όμως και μια γενικότερη διάσταση που εύστοχα εντοπίζει ο [redacted]. Πώς θα μπορούσε η [redacted] ή ο [redacted] να συμφωνήσουν ότι η αξία του χαρτοφυλακίου της δεν θα μειωνόταν, αφού μόνο με μια μικρή πτώση στην αξία των μετοχών της [redacted], και χωρίς οιαδήποτε ενέργεια εκ μέρους της [redacted], η αξία του χαρτοφυλακίου της [redacted] αναπόφευκτα θα μειωνόταν. Αυτός ο συλλογισμός τέθηκε υπόψη της [redacted], που φάνηκε ότι τον κατανοούσε, πλην όμως επέμενε ότι πίστεψε τον [redacted]. Περαιτέρω η [redacted] αποδέχθηκε ότι κατά τη συνεργασία της με την [redacted] δεν κέρδιζε τέτοια ποσά. Ερωτώμενη πώς τότε πίστεψε τον [redacted] είπε «δυστυχώς επίστεψα τον», «έτσι βλάκας ήμουν».

Είναι και το ζήτημα των γραπτών συμφωνιών διαχείρισης για τον [redacted] και τον κοινό λογαριασμό της [redacted] και της [redacted].

Η συμφωνία του [redacted] με τη [redacted] δεν εμπεριέχει πρόνοια για ελάχιστη συγκεκριμένη απόδοση. Αναφέρεται, ωστόσο, στο παράρτημα 4, όπου καθορίζεται η αμοιβή της [redacted] ότι σε περίπτωση που η διαφορά στην αξία για

τη σχετική χρονιάία περίοδο θα ήταν μεγαλύτερη του 8% από την αρχική αξία της περιόδου, η ██████████ θα δικαιούτο σε περαιτέρω αμοιβή 20% επί της διαφοράς (Τεκμ.10.350, παρ. 3(iii)). Ο ██████████ μαρτύρησε ότι το παράρτημα 4 φέρει την υπογραφή του αλλά δεν είχε λάβει τότε αντίγραφο παρά μόνο μετά τις αποκαλύψεις. Σε άλλο έγγραφο που τιτλοφορείται «*Details for Asset Management Account Opening Form*» (Τεκμ.10.352), αναφέρεται σε σχέση με την αμοιβή της ██████████ «20% ABOVE 8% BENCHMARK». Στην Πρόταση Επένδυσης (Τεκμ.10.353) αναφέρεται ότι το «Benchmark» ήταν «Fixed rate of 8%».

Τα ίδια αναφέρονταν και στην συμφωνία διαχείρισης που αφορούσε τον κοινό λογαριασμό της ██████████ και της ██████████ (Τεκμ.1.140).

Ο ██████████ εξήγησε ότι ο όρος «Benchmark» δεν παραπέμπει σε εγγυημένη απόδοση, όπως προβάλλουν οι Ενάγοντες. Με παραπομπή σε αναγνωρισμένα λεξικά (Τεκμ.70) υποστήριξε ότι ο όρος σημαίνει το μέτρο σύγκρισης επενδυτικής απόδοσης και βοηθά στη διαμόρφωση επενδυτικής στρατηγικής.

Ο ██████████ ανέφερε ότι αντιλαμβανόταν το «Benchmark» ως τον στόχο, ενώ και οι ίδιοι οι δικηγόροι των Εναγόντων αναφέρονται στη γραπτή τους αγόρευση (σελ. 78, παρ. (xii) και (xiii)) στο «Benchmark» ως τον δείκτη αναφοράς επενδυτικής απόδοσης με παραπομπή στο άρθρο 20(2)(ε) της Οδηγίας ΟΔ144-2007-02.

Το Δικαστήριο δεν αποδέχεται ότι είχε καταστεί όρος των συμφωνιών διαχείρισης, προφορικών για όλους εκτός του λογαριασμού του ██████████ και του κοινού λογαριασμού της ██████████ και της ██████████, ότι υπήρχε εγγυημένη απόδοση 8% ή 10% ετησίως. Ότι δηλαδή στο τέλος του χρόνου της κάθε συνεργασίας εάν η απόδοση ήταν λιγότερη η ██████████ θα κατέβαλλε ως αποζημίωση τη διαφορά. Αν οι Ενάγοντες διατείνονται ότι πίστευαν ότι εάν ο Φαλέκος δεν τους παρέδιδε καταστάσεις με αναληθή στοιχεία και η απόδοση των χρημάτων τους ήταν μικρότερη του 8% και 10% στη περίπτωση της ██████████ θα μπορούσαν να εναγάγουν την ██████████ για το υπόλοιπο, το Δικαστήριο δεν το αποδέχεται. Η θέση είναι εκτός της πραγματικότητας της αγοράς των επενδύσεων.

Είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι οι παραστάσεις του [REDACTED] για απόδοση σε συγκεκριμένο ελάχιστο ποσοστό, δημιούργησαν εύλογες προσδοκίες στους Ενάγοντες ότι θα είχαν απόδοση στο ποσοστό που τους είπε. Εξάλλου, κάποιοι από αυτούς φάνηκαν ικανοποιημένοι με λιγότερα ποσοστά όταν παραλάμβαναν τις καταστάσεις που τους παρέδιδε ο [REDACTED], χωρίς να αντιδράσουν. Βασισμένοι σε αυτή την προσδοκία και πιστεύοντας ότι η [REDACTED] θα πετύχαινε τους στόχους της, ανέθεσαν τη διαχείριση των χρημάτων τους σε αυτή.

Σημειώνεται τέλος σε σχέση με την απαίτηση στη βάση του δικαίου των συμβάσεων, ότι η [REDACTED] που ήταν ο αντισυμβαλλόμενος των Εναγόντων και έλαβε, όπως και ο [REDACTED], οικονομικά οφέλη από τις συμφωνίες στη μορφή αμοιβών και προμηθειών (βλ. Τεκμ.3, παρ.53) δεν θα μπορούσε να αποστασιοποιηθεί από τις παραστάσεις που προκάλεσαν την συναίνεση των Εναγόντων για να συμβληθούν μαζί της, εφόσον αυτές προέρχονταν από τον αντιπρόσωπο της που ήταν και εργοδοτούμενος της (*Chitty on Contracts*, 33^η Έκδ., Τόμος 1, παρ. 8-110). Το στοιχείο αυτό είναι σχετικό στην εξέταση, πιο κάτω, κατά πόσο η [REDACTED] ήταν εκ προστήσεως υπεύθυνη για τις πράξεις ή και παραλείψεις του [REDACTED]

M. Το Αστικό Αδίκημα της Απάτης – Η εκ Προστήσεως Ευθύνη

Οι Ενάγοντες εδράζουν την αξίωση τους εναντίον της [REDACTED] και επί του αστικού αδικήματος της απάτης.

Η απόσυρση της αξίωσης εναντίον του [REDACTED] δεν απαλλάσσει από την ανάγκη διαπίστωσης της δικής του ευθύνης έναντι των Εναγόντων. Άλλωστε, από αυτή διέρχεται η ευθύνη της [REDACTED] στην έκταση που αυτή εδράζεται στην αρχή της εκ προστήσεως ευθύνης εργοδότη για τις πράξεις ή παραλείψεις του εργοδοτούμενου της στα πλαίσια της εργοδότησης του.

Επιχειρηματολογούν οι δικηγόροι των Εναγομένων ότι είναι τουλάχιστο παράδοξο να αναζητείται εκ προστήσεως ευθύνη από την [REDACTED] ως εργοδότρια του [REDACTED], όταν η αγωγή εναντίον του έχει αποσυρθεί.

Εξηγείται πιο κάτω γιατί αποσύρθηκε η αγωγή εναντίον του [REDACTED] και σε κάθε περίπτωση δεν υφίσταται οιονδήποτε κώλυμα στην επιλογή της αναζήτησης αποζημίωσης μόνο από το εργοδότη κάτι που παρατηρείται όταν ο εργοδοτούμενος δεν ανευρίσκεται ή δεν είναι αξιόχρεος .

Σύμφωνα με το άρθρο 36 του **περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ. 148**

«Απάτη συνίσταται σε ψευδή παράσταση γεγονότος, η οποία γίνεται εν γνώσει του ψεύδους αυτής, ή χωρίς πίστη για το αληθές αυτής ή απερίσκεπτα, αδιάφορα του κατά πόσο είναι αληθής ή ψευδής, με σκοπό όπως το πρόσωπο που εξαπατήθηκε ενεργήσει με βάση αυτή:

Νοείται ότι καμιά αγωγή δεν εγείρεται σε τέτοια παράσταση εκτός αν αυτή έγινε με σκοπό εξαπάτησης του ενάγοντα και πράγματι εξαπάτησε αυτόν, και αυτός ενέργησε με βάση αυτή και εξαιτίας αυτού υπέστη ζημιά:»

Τα συστατικά στοιχεία του αστικού αδικήματος της απάτης είναι:

- Παράσταση γεγονότος.
- Ο εναγόμενος να έχει γνώση ότι η παράσταση αυτή ήταν ψευδής ή να μην είχε γνώσια πεποίθηση ότι ήταν αληθής.
- Η παράσταση να έγινε με πρόθεση να ενεργήσει ο ενάγοντας στη βάση αυτής.
- Ο ενάγοντας όντως να ενέργησε με βάση αυτή.
- Ο ενάγοντας να έχει υποστεί ζημιά. Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει πρόθεση πρόκλησης ζημιάς στον ενάγοντα (βλ. Λοΐζου v. Πατσαλίδη (2012) 1(B) Α.Α.Δ. 1379).

Οι υποσχέσεις του [REDACTED] για εγγυημένες αποδόσεις που είχαν προηγηθεί των συμφωνιών διαχείρισης, προφορικών για κάποιους και γραπτών για άλλους Ενάγοντες, δεν συνιστούσαν γεγονότα. Σημειώνεται ότι η απάτη σύμφωνα με το άρθρο 17 του **περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149** έχει ευρύτερη έννοια και περιλαμβάνει (1)(γ) «*υπόσχεση που δόθηκε χωρίς πρόθεση εκπλήρωσης της*», ωστόσο το ζήτημα δεν εξετάζεται πλέον στη βάση του δικαίου των συμβάσεων.

Παραμένουν οι παραστάσεις του [REDACTED] που έγιναν με την παράδοση των καταστάσεων λογαριασμών στους Ενάγοντες, που δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα.

Οι δικηγόροι των Εναγομένων εξετάζοντας το ζήτημα της απάτης στη βάση του άρθρου 36 του **περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ. 148**, επιχειρηματολόγησαν ότι οι Ενάγοντες όφειλαν να αποδείξουν αυστηρά τις λεπτομέρειες του δόλου που επικαλέστηκαν και σε μέτρο πέραν του ισοζυγίου των πιθανοτήτων.

Η συζήτηση είναι αχρείασθη αφού η πράξη με την οποία οι Ενάγοντες εξαπατήθηκαν, δηλαδή η παράδοση σε αυτούς κατά διαστήματα καταστάσεων λογαριασμών με αναληθή στοιχεία όχι μόνο έχει αποδειχθεί στον απόλυτο βαθμό, αλλά έχει γίνει και παραδεκτή από τους μάρτυρες των Εναγομένων. Κατά τον ίδιο βαθμό έχουν αποδειχθεί και τα υπόλοιπα συστατικά στοιχεία του αδικήματος.

Αναμφίβολα επρόκειτο για ψευδείς παραστάσεις γεγονότων. Οι καταστάσεις παρουσίαζαν ως γεγονός ότι οι λογαριασμοί είχαν κέρδη κάτι που ήταν ψεύδος εφόσον οι λογαριασμοί δεν είχαν τα κέρδη που καταγράφονταν. Ούτε υπάρχει αμφιβολία ότι ο [REDACTED] γνώριζε ότι ήταν ψεύδη. Αυτός κατάρτιζε τις καταστάσεις έχοντας υπόψη του τα αληθινά στοιχεία τα οποία παραποιούσε. Και ο σκοπός του ήταν πρόδηλος και έχει με βεβαιότητα καταδειχθεί. Παρουσιάζοντας στους Ενάγοντες ψευδή εικόνα των λογαριασμών τους και πληρώνοντας σε κάποιους από αυτούς υποτιθέμενα κέρδη, παριστάνοντας τους ψευδώς ότι είχαν αυτά τα κέρδη, επεδίωκε να τους διατηρεί με την απατηλή εντύπωση ότι οι λογαριασμοί τους είχαν τα συγκεκριμένα κέρδη και συνεπώς δεν θα έπρεπε να έχουν κανένα λόγο για να διακόψουν τη συνεργασία τους με την [REDACTED] αλλά αντίθετα θα έπρεπε να ήταν ικανοποιημένοι. Επίσης πρόδηλο είναι ότι οι Ενάγοντες ενήργησαν με βάση τις παραστάσεις περί κερδοφορίας και επενδύοντας και διατηρώντας τις επενδύσεις τους υπέστηκαν οικονομική ζημιά.

Για να προκύπτει αγωγή για απάτη, δεν είναι απαραίτητο η παραπλάνηση να γίνεται άμεσα από τον αδικοπράγησαντα προς το πρόσωπο που παραπλανήθηκε. Οι παραστάσεις μπορεί να διαβιβαστούν στον ενάγοντα μέσω τρίτου προσώπου. Αυτό που απαιτείται είναι πρόθεση όπως οι παραστάσεις, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, φτάσουν στον ενάγοντα με σκοπό να τον εξωθήσουν να ενεργήσει. Είναι μάλιστα αρκετό ότι οι παραστάσεις στόχευαν κάποιο στη θέση του

ενάγοντα ή ότι ο ενάγοντας ανήκε στη τάξη των προσώπων την οποία στόχευαν οι παραστάσεις (*Clerk & Linsell on Torts*, 22^η Έκδ., παρ. 18-31 και 18-32).

Έτσι, εκτός από τις αναληθείς καταστάσεις που παραδόθηκαν για το λογαριασμό του καθενός, παραστάσεις που επηρέασαν τους Ενάγοντες θεωρούνται και ήταν και οι παραστάσεις που προηγήθηκαν στους υπόλοιπους και συνέδραμαν ώστε οι Ενάγοντες να συμβληθούν με τη [REDACTED] και στη συνέχεια να συνεχίσουν τη συνεργασία μαζί της.

Προτού οι υπόλοιποι αποφασίσουν να επενδύσουν είχαν ήδη πληρωθεί στην Έλενα τα υποτιθέμενα κέρδη από τον χρηματιστηριακό της λογαριασμό παριστάνοντας της ότι είχε αυτά τα κέρδη και της είχαν παραδοθεί οι καταστάσεις του χαρτοφυλακίου της στην [REDACTED] για το Σεπτέμβριο και για κάποιους και για τον Οκτώβριο του 2007 (Τεκμ.1.22 και 1.23) που παρουσίαζαν αναληθή εικόνα. Τον Σεπτέμβριο παρουσιαζόταν ότι το υπόλοιπο του λογαριασμού της [REDACTED] ήταν €3.580.432, ενώ στην πραγματικότητα ήταν €2.862.456 και είχε ζημιά €562.277. Προτού επενδύσει η [REDACTED] τον Μάρτιο του 2008 είχαν και άλλοι παραλάβει τέτοιες αναληθείς καταστάσεις. Η πραγματική κατάσταση αποκαλύφθηκε τον Ιανουάριο του 2009.

Είναι εύρημα του Δικαστηρίου πως όταν ο [REDACTED] εξαπατούσε την [REDACTED] σε σχέση με τον χρηματιστηριακό της λογαριασμό και στη συνέχεια το λογαριασμό της στην [REDACTED] δεν είχε στο μυαλό του μόνο την [REDACTED], αλλά και άλλα μέλη της εύπορης οικογένειας της και ίσως τον ευρύτερο κοινωνικό της κύκλο. Ίσως να ερεύνησε και να έμαθε, αλλά δεν έχει και σημασία κατά πόσο γνώριζε ότι η σύζυγος του αδελφού της ήταν η [REDACTED] ή ότι είχε αδελφότεκνο ή ότι αυτός ονομαζόταν [REDACTED]. Στόχευσε ο [REDACTED] τον οικογενειακό περίγυρο της [REDACTED]. Παρέστησε ψευδή γεγονότα στην [REDACTED] για να διαβιβαστούν στα μέλη της οικογένειας της που ήταν τα επικείμενα θύματα του σχεδιασμού του, αλλά και για να τα επικαλεστεί ο ίδιος όταν θα είχε την ευκαιρία να τους προσεγγίσει για να τους πείσει. Στη συνέχεια οι παραστάσεις του προς τον Δημήτρη στρέφονταν και προς τους υπόλοιπους και την [REDACTED] μαζί και ούτω καθ' εξής.

Για να διαπιστωθεί ότι ο ενάγοντας εξωθήθηκε από την ψευδή παράσταση δεν είναι αναγκαίο ως θέμα νόμου να αποδειχθεί ότι αυτός πίστεψε την ψευδή παράσταση ως αληθή. Είναι αρκετό να καταδειχθεί ότι η ψευδής παράσταση ήταν ουσιώδης αιτία της προσχώρησης του στη διευθέτηση (Zurich Insurance Co Plc v. Hayward [2017] A.C. 142).

Το ζήτημα έχει απασχολήσει και στην ενότητα Α. πιο πάνω. Στην προκειμένη περίπτωση είναι βέβαιο ότι οι Ενάγοντες πίστεψαν ότι οι καταστάσεις ανταποκρίνονταν στη πραγματικότητα και, συνεπεία αυτών, οι Ενάγοντες υπέστηκαν ζημιά. Συμβλήθηκαν και στη συνέχεια συνέχισαν τη συνεργασία τους με την [REDACTED] και συνέχισαν να υπόκεινται σε απώλειες και ζημιές με τη μείωση της πραγματικής αξίας των επενδύσεων τους.

Η [REDACTED] ανέφερε ότι αν είχαν ενημερωθεί για την πραγματική εικόνα των επενδύσεων τους θα αντιλαμβάνονταν και θα αποφάσιζαν ότι θα έπρεπε να τερματίσουν την συνεργασία τους με την [REDACTED] και να περιορίσουν στο ελάχιστο την ζημιά τους.

Ήταν η θέση του [REDACTED] ότι εάν ήταν γνώστης των πραγματικών καταστάσεων και αποτελεσμάτων τη δεδομένη και κρίσιμη στιγμή θα προέβαινε σε διάφορες ενέργειες αποφυγής των ζημιών και θα διέκοπτε άμεσα τη συνεργασία του με τη [REDACTED]. Και από προηγουμένως, εάν γνώριζε ότι οι καταστάσεις που αφορούσαν το λογαριασμό της [REDACTED], ήταν από το Σεπτέμβριο του 2007 παραπτοημένες και παραπλανητικές δεν θα εμπιστευόταν οιαδήποτε χρήματα στη [REDACTED].

Ο [REDACTED] ανέφερε ότι αν ήταν γνώστης των πραγματικών γεγονότων και πραγματικών καταστάσεων την δεδομένη και κρίσιμη στιγμή που αυτά λάμβαναν χώρα, σίγουρα θα διέκοπτε άμεσα τη συνεργασία του με την [REDACTED] σε σχέση με αμφοτέρους τους λογαριασμούς του.

Η [REDACTED] δεν μελετούσε τις καταστάσεις που αποστέλλονταν από το [REDACTED]. Του θέματος επιλαμβανόταν ο [REDACTED]. Η ίδια έδειχνε εμπιστοσύνη όπως και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας στη βάση των θετικών αποτελεσμάτων που

τους παρουσιάζονταν. Είναι η θέση της ότι εάν γνώριζε την πραγματική εικόνα θα προέβαινε σε διάφορες ενέργειες αποφυγής των ζημιών και σίγουρα θα διέκοπτε άμεσα τη συνεργασία της με τη [REDACTED]

Το Δικαστήριο αποδέχεται τις θέσεις των Εναγόντων ως προς το τι θα έπρατταν εάν γνώριζαν την πραγματικότητα. Όμως δεν έχει τη σημασία που η υπεράσπιση αποδίδει στο ζήτημα, επικαλούμενη την αβεβαιότητα που κατά την εισήγηση της προκύπτει από τη μαρτυρία κάποιων από τους Ενάγοντες που μαρτύρησαν. Δεν είναι το βάρος σε αυτόν που εξαπατήθηκε να τοποθετήσει τον εαυτό του στη δεδομένη χρονική στιγμή, να ανακαλέσει, εάν μπορεί, ποιες ήταν τότε οι προσωπικές του συνθήκες, οι συνθήκες της αγοράς και τι σχετικό είχε υπόψη του και να κρίνει ποια θα ήταν με τα δεδομένα της τότε εποχής η ορθή για τα συμφέροντα του και τις αρχές και πεποιθήσεις του επιλογή. Εν εναντία περιπτώσει, ο Νίκος που είχε αποβιώσει πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας και δεν μαρτύρησε την πρόθεση του, θα είχε υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη στην υπόθεση του.

Προκύπτει και είναι εύρημα του Δικαστηρίου ότι ο [REDACTED], με την παρουσίαση στους Ενάγοντες αναληθών καταστάσεων των λογαριασμών τους, γνωρίζοντας ότι ήταν αναληθείς, είχε πρόθεση και σκοπό να εξαπατήσει και εξωθήσει τους Ενάγοντες να συνεργαστούν και να διατηρήσουν τη συνεργασία τους με την [REDACTED]. Είναι περαιτέρω εύρημα του Δικαστηρίου ότι οι Ενάγοντες βασιζόμενοι στις παραστάσεις αυτές, ότι δηλαδή οι λογαριασμοί της [REDACTED] και άλλων απέδιδαν κέρδη, συνεργάστηκαν με την [REDACTED] και στη βάση των παραστάσεων που ακολούθησαν προς τους ίδιους και σε άλλα μέλη της οικογένειας διατήρησαν τη συνεργασία τους με την [REDACTED]. Εξαπατήθηκαν δηλαδή από τις καταστάσεις που τους παραδόθηκαν. Η συνέχιση αυτή της συνεργασίας επέφερε τις περαιτέρω ζημιές που ακολούθησαν. Η απάτη εκ μέρους του [REDACTED] και το είδος της ζημιάς που προέκυψε έχουν αποδειχτεί.

Έχουν πλέον οι Ενάγοντες το περαιτέρω εμπόδιο να καταδείξουν ότι η [REDACTED] είναι εκ προσήσεως υπεύθυνη για τις πιο πάνω ενέργειες του [REDACTED] που τους προκάλεσαν τη ζημιά. Εάν επέλεγαν την ακύρωση των συμφωνιών

διαχείρισης και ζητούσαν την ακύρωσή τους από το Δικαστήριο η [redacted] θα είχε πρωτογενή συμβατική ευθύνη και ζήτημα εκ προστήσεως ευθύνης δεν θα εγειρόταν.

Δεν ευσταθεί η εισήγηση των δικηγόρων των Εναγομένων ότι επειδή η συμπεριφορά του [redacted] στοιχειοθετεί και ποινικά αδικήματα η [redacted] δεν επωμίζεται ευθύνης γιατί δεν υπάρχει ποινική εκ προστήσεως ευθύνη. Η [redacted] μπορεί να έχει εκ προστήσεως ευθύνη για τις πράξεις του [redacted] που συνιστούν αστικά αδικήματα και δεν συνιστά εμπόδιο στη διαπίστωση εκ προστήσεως ευθύνης ότι με αυτές μπορεί να τεκμηριώνονται και ποινικά αδικήματα εκ μέρους του.

Ο περί Αστικών Αδικημάτων Νόμος, Κεφ. 148 προνοεί ότι:

«13(1) Για σκοπούς του Νόμου αυτού ο κύριος ευθύνεται για κάθε πράξη που τελέστηκε από τον υπηρέτη του -

- (α) Την οποία αυτός εξουσιοδότησε ή ενέκρινε, ή
- (β) η οποία τελέστηκε από τον υπηρέτη κατά την απασχόληση του.

.....
 (2) Πράξη θεωρείται ότι τελέστηκε κατά την απασχόληση υπηρέτη αν τελέστηκε από αυτόν υπό την ιδιότητα του ως υπηρέτη και ενόσω εκτελούσε τα συνήθη και παρεμπιπτόντα με την απασχόλησή του καθήκοντα, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η πράξη αυτή ήταν πλημμελής τρόπος εκτέλεσης πράξης εξουσιοδοτημένης από τον κύριο, αλλά η πράξη δεν θεωρείται ότι τελέστηκε με τον τρόπο αυτό αν τελέστηκε από υπηρέτη που ενεργούσε για δικούς του σκοπούς και όχι εκ μέρους του κυρίου.»

Στο σύγγραμμα των **Αρτέμη και Ερωτοκρίτου «Αστικά Αδικήματα, Δίκαιο και Αποφάσεις», 2003**, Τόμος 1, 47-48, αναφέρεται ότι το γεγονός ότι ο υπηρέτης δεν υπακούει τις οδηγίες του κυρίου δεν σημαίνει απαραίτητα ότι ενεργεί εκτός των ορίων της απασχόλησης του. Ο κύριος δεν απαλλάσσεται ευθύνης απλά με το να απαγορεύει την πράξη που συνιστά το αδίκημα, γιατί διαφορετικά οι εργοδότες θα απέφευγαν ευθύνη απλά με το να απαγορεύουν οτιδήποτε συνδεόμενο με την εργασία. Είναι επίσης άσχετο το ότι η παράνομη πράξη έγινε για δόλιο σκοπό του ιδίου του υπηρέτη.

Στην **Mohamud v. Wm Morrison Supermarkets Ltd** [2016] A.C. 677, παρατίθενται δύο ερωτήματα που πρέπει να εξετάζονται: (i) Ποια ήταν η φύση της δουλειάς του εργοδοτούμενου και (ii) κατά πόσο υπήρχε ικανοποιητική σχέση μεταξύ της θέσης στην οποία εργοδοτείτο ο εργοδοτούμενος και της άδικης συμπεριφοράς,

έτσι που να είναι δίκαιο ο εργοδότης να είναι υπεύθυνος κάτω από το δόγμα της εκ προσήσεως ευθύνης. Στην παλαιότερη Lloyd v. Grace, Smith & Co [1911-13] All E.R. Reprint 51, αναφέρθηκε ότι ο εργοδότης φέρει ευθύνη εάν η απάτη που διενεργήθηκε από εργοδοτούμενο του εμπίπτει στη σφαίρα της εξουσιοδότησης του, είτε ρητής είτε φαινομενικής.

Στην Armagas Ltd v. Mundogas SA (The Ocean Frost) [1986] 1 A.C. 717, αναφέρθηκε ότι:

«A wrongful act will fall within the course of the employment if the act in question is authorised by the employer, or is an act which is done within the scope of the employee's duties but in a wrongful and unauthorised manner; and in the latter case the act must be so connected with the acts which the employer has authorised, that it is to be regarded as a mode, albeit an improper mode, of doing an authorised act.

.....

But the tort of deceit, involving as it does a fraudulent misrepresentation, does involve a holding out as at least an implied representation that the servant is acting within the scope of his authority. That is the whole basis of the tort, and it necessarily involves a consideration not only whether the servant was acting within his actual authority, but also whether in holding himself out he was acting within the scope of his ostensible authority. The scope of ostensible authority defines the course of the employment».

Αναφέρθηκε ακόμα ότι:

«...ostensible authority is created by a representation by the principle to the third party that the agent has the relevant authority. ... the most common is a representation by conduct, by permitting the agent to act in some way in the conduct of the principal's business with other persons, and thereby representing that the agent has the authority which an agent so acting in the conduct of his principal's business usually has»

Στην James Scott Winter v. Hockley Mint Limited [2018] EWCA Civ. 2480, διακρίνεται η περίπτωση δόλιας συμπεριφοράς από άλλες λανθασμένες ενέργειες στο πεδίο της εκ προσήσεως ευθύνης. Αναφέρθηκε ότι :

«...where a claimant has suffered loss in reliance on the deceit of an agent, the principal is vicariously liable if, but only if, the deceitful conduct of the agent was within his or her actual or ostensible authority.

.....

a master is not liable for the dishonest tort of his servant merely because the latter's employment has given him the opportunity to commit it. ... the essential feature for creating liability in the employer is that the party contracting with the fraudulent servant should have altered his position to his detriment in reliance on the belief that the servant's activities were within his authority, this belief having being induced by the master's representations by way of words or conduct.»

Για να έχει ο εργοδότης εκ προστήσεως ευθύνη για πράξεις ή παραλείψεις του εργοδοτούμενου του που συνιστούν απάτη δεν είναι απαραίτητο να έχει θετική γνώση της απάτης. Σε τέτοια περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη ότι είναι ο εργοδότης που αναθέτει καθήκοντα στον εργοδοτούμενο, γνώση θα σήμαινε ότι ο εργοδότης είναι και συναυτουργός στη διάπραξη της απάτης, οπότε η διερεύνηση ζητήματος εκ προστήσεως ευθύνης θα ήταν εκ του περισσού.

Στο σύγγραμμα του **J. Murphy "Street on Torts", 12^η Έκδ., OUP, 2007, 614**, αναφέρεται ότι η βασική ερώτηση όταν διερευνάται κατά πόσο ο εργοδότης είναι εκ προστήσεως υπεύθυνος για το δόλο που διαπράχθηκε από τον εργοδοτούμενο του, πρέπει ως θέμα αρχής να είναι κατά πόσο ο δόλος σκοπούσε στο να ωφελήσει τον εργοδότη ή τον εργοδοτούμενο μόνο. Γίνεται αναφορά στην **JJ Coughlan v. Ruparelia [2003] EWCA Civ 1057**, όπου το αγγλικό Εφετείο υπογράμμισε τη σημασία της εξέτασης κατά πόσο η υπόψη συναλλαγή ιδωμένη δίκαια και κανονικά («viewed fairly and properly») ήταν του είδους της συναλλαγής που συνιστά μέρος της συνήθους εργασίας του εργοδοτούμενου.

Ζήτημα φαινομενικής εξουσίας του ██████████ να προβαίνει στις ενέργειες που έκανε δεν εγείρεται. Ζήτημα φαινομενικής εξουσίας εγείρεται όταν ο αντιπροσωπευόμενος με δικές του παραστάσεις αναδεικνύει τον αντιπρόσωπο του ως τέτοιο. Κανένας από τους Ενάγοντες δεν είχε ουσιαστική επαφή με οιονδήποτε πρόσωπο στην ██████████ εκτός από τον ██████████ και κανένας εκ μέρους της ██████████ δεν είχε προβεί σε οιαδήποτε παράσταση προς τους Ενάγοντες σε σχέση με τις εξουσίες και αρμοδιότητες του ██████████. Θα πρέπει συνεπώς να αναζητηθεί τι πραγματικά ήταν εξουσιοδοτημένος ο ██████████ να κάμνει. Σε αυτή την βάση, η ██████████ θα μπορεί να κριθεί εκ προστήσεως υπεύθυνη, έστω και αν η ίδια ουδέποτε παρέστησε στους Ενάγοντες ότι είχε πραγματικά εξουσιοδοτήσει τον ██████████ να ενεργεί κατά συγκεκριμένο τρόπο. Η φαινομενική εξουσιοδότηση είναι επέκταση της πραγματικής εξουσιοδότησης, στην βάση της επιείκειας, με υπόβαθρο το τι ο αντιπροσωπευόμενος άφησε τον ενάγοντα να αντιληφθεί. Η πραγματική εξουσιοδότηση δεν χρειάζεται το τελευταίο αυτό στοιχείο.

Το πρώτο σημείο αναφοράς είναι ότι οι Ενάγοντες καταχωρίστηκαν στα συστήματα της ██████████ ως πελάτες της. Οι φερόμενες ως συμφωνίες μεταξύ των

Εναγόντων και της ██████████ έγιναν αποδεκτές από την Εταιρεία και καταχωρίστηκαν στα αρχεία της. Είναι η ίδια η ██████████ που μετά το ξεσκέπασμα του ██████████ τις παρέδωσε μαζί με άλλα συναφή έγγραφα στους Ενάγοντες. Από τις ενέργειες του ██████████ σε σχέση με τα χρήματα και χαρτοφυλάκια των Εναγόντων η ██████████ εισέπραττε αμοιβές και προμήθειες.

Ο ██████████ δεν απέκρυψε την ύπαρξη τους από την ██████████. Δεν τους χειριζόταν εξ' ολοκλήρου εκτός των συστημάτων της ██████████, αποκομίζοντας όλα τα οφέλη για τον εαυτό του. Τους ενέταξε στο πελατολόγιο της ██████████ και η ██████████ τους αποδέχτηκε. Είναι μόνο η ετοιμασία των καταστάσεων που ο ██████████ παρέδιδε που φαίνεται ότι γινόταν εκτός του συστήματος της ██████████.

Στα καθήκοντα της θέσης του ██████████ ως Wealth Management Executive δεν περιλαμβανόταν η παροχή επενδυτικών συμβουλών, ούτε η διενέργεια συναλλαγών εκ μέρους των πελατών στα πλαίσια διαχείρισης χαρτοφυλακίων (Τεκμ.8.298, Παράρτημα 4, παρ. 6.1.2). Ωστόσο ο ██████████ διαχειριζόταν τα χαρτοφυλάκια των Εναγόντων.

Προκύπτει και είναι εύρημα του Δικαστηρίου ότι η ██████████ γνώριζε ότι ο ██████████ διαχειριζόταν τα κεφάλαια των Εναγόντων. Παρουσιάστηκαν εντολές του ██████████ για αγορές και πωλήσεις για λογαριασμό των Εναγόντων που κοινοποιούνταν στον Παπανικολάου που ήταν μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Sharelink (Τεκμ.8.342 και 14.579). Παρουσιάστηκαν ακόμα 26 ηλεκτρονικές εντολές (Τεκμ.10.402) προς την ██████████ για αγοραπωλησίες διαφόρων τίτλων. Αυτές δίνονταν από το ██████████ με κοινοποίηση προς το ██████████, αλλά και από τον ██████████ ή το ██████████ με κοινοποίηση προς το Φαλέκο.

Υπάρχει και άλλη επιβεβαιωτική μαρτυρία ότι ο ██████████ διαχειριζόταν κεφάλαια σε σχέση με επενδύσεις στο Χ.Α.Κ. . Η ██████████ (Μ.Ε.7) ήταν εργοδοτούμενη της ██████████ από το 2006 μέχρι και το τέλος Απριλίου του 2009. Ήταν επενδυτική σύμβουλος. Λάμβανε εντολές από τους πελάτες που χειριζόταν και της διαβίβαζε στο Χ.Α.Κ. Δεν έκανε διαχείριση χαρτοφυλακίων.

Η ██████████ αντιμετωπίστηκε εχθρικά από τους ██████████ και

σε σχέση με το περιεχόμενο της κατάθεσης της προς την Αστυνομία και την Επιτροπή Διερεύνησης. Οδηγήθηκε σε αναγκαστική απόλυση και αποζημιώθηκε μέσω της Δικαστικής οδού.

Είχε ενοχλήσει η αναφορά της ότι ο [REDACTED] είχε κωδικό πρόσβασης στο ηλεκτρονικό σύστημα της [REDACTED] (on line trading system) τον οποίο και της έδινε όταν συχνά απουσίαζε για να καταχωρεί εντολές εκ μέρους του. Ουσιαστική είναι απαντητική επιστολή της ημερ. 5.5.2009 προς την Επιτροπή Διερεύνησης της Ε.Κ.Κ. (Τεκμ.8.284) της οποίας το περιεχόμενο υιοθέτησε. Πριν την κατάθεση της στην Επιτροπή Διερεύνησης οι [REDACTED] και [REDACTED] την πίεσαν να μην αναφέρει ότι ήταν η αντίληψη της ότι η [REDACTED] γνώριζε ότι ο [REDACTED] είχε κωδικό πρόσβασης ή να αναφερθεί σε περιστατικό κατά το οποίο η [REDACTED] δεν αντέδρασε όταν είχε δει στην οθόνη του υπολογιστή της εντολές για πελάτες του Φαλέκου και ότι η ίδια η [REDACTED] της είχε αναφέρει ότι όταν ο [REDACTED] απουσίαζε της ζητούσε να τον βοηθά. Η κατοχή κωδικού πρόσβασης είναι απαραίτητη για να μπορεί κάποιος να διεκπεραιώνει χρηματιστηριακές πράξεις και καταδεικνυόταν έτσι ότι ο [REDACTED] διεκπεραίωνε τέτοιες.

Στα καθήκοντα του [REDACTED] δεν περιλαμβανόταν ούτε η ετοιμασία καταστάσεων των χαρτοφυλακίων των πελατών. Ωστόσο προκύπτει και είναι εύρημα του Δικαστηρίου ότι η ετοιμασία συγκεντρωτικών καταστάσεων χαρτοφυλακίων επιτρεπόταν σε εκτελεστικούς λειτουργούς του Wealth Management Department, πρώην Private Banking, όπως ήταν ο [REDACTED]. Ότι έτσι γινόταν επιβεβαιώνεται στο πρακτικό συνεδρίασης ημερ. 28.5.2008 (Τεκμ.8.266). Σημειωνόταν ότι αυτή η πρακτική θα έπρεπε να σταματήσει εκτός και αν προηγουμένως ελέγχονταν και εγκρίνονταν από την αρμόδια αρχή της [REDACTED] δηλαδή από το Διοικητικό Συμβούλιο ή την Επενδυτική Επιτροπή της [REDACTED]. Το ζήτημα συζητήθηκε και στην επόμενη συνεδρίαση ημερ. 2.6.2008 (Τεκμ.8.267) στην οποία παρούσα ήταν και η [REDACTED]. Ο [REDACTED] επίσης παρόν, είχε αναφέρει ότι αυτό συνέβαινε γιατί δεν υπήρχε άλλος τρόπος να ενοποιηθούν οι διαφορετικοί λογαριασμοί κάποιου πελάτη. Αναγνώριζε ωστόσο ότι αυτό ήταν ενάντια στους κανονισμούς και θα έπρεπε να αναζητηθεί κάποια λύση, η διαδικασία της οποίας θα περιλαμβανόταν στο νέο εγχειρίδιο της Εταιρείας.

Ο [REDACTED] εξήγησε ότι το σύστημα θα έπρεπε να ήταν «τυφλό», δηλαδή οι επιμέρους καταχωρήσεις να εισάγονται με αυτόματο τρόπο, ώστε να μην είναι δυνατή ανθρώπινη παρέμβαση. Είναι αυτή η πτυχή ασφαλείας που απουσίαζε από την πρακτική που ακολουθείτο στην [REDACTED] εφόσον ο υπάλληλος που ετοίμαζε την ενοποιημένη κατάσταση θα μπορούσε να παρέμβει στα επιμέρους στοιχεία και να παρουσιάσει διαφοροποιημένη την εικόνα, όπως ακριβώς έκανε ο [REDACTED] σε σχέση με τα χαρτοφυλάκια των Εναγόντων και άλλων πελατών της [REDACTED]

Η [REDACTED] γνώριζε αυτό που συνέβαινε. Επισημαίνεται η παρουσία της [REDACTED] και του [REDACTED], μελών του διοικητικού συμβουλίου της Εταιρείας στη συνεδρίαση ημερ. 2.6.2008.

Η [REDACTED] επέτρεπε στον [REDACTED] να ενεργεί με τον πιο πάνω τρόπο, δηλαδή να δημιουργεί συγκεντρωτικές καταστάσεις λογαριασμών και η εξήγηση που έδωσε στις γραπτές της παραστάσεις προς την Επιτροπή Διερεύνησης την 6.10.2010 (Τεκμ.8.300, παρ.8.9.3) ήταν ότι επέτρεπε στον [REDACTED] να συγκεντρώνει τις καταστάσεις της αποτίμησης χαρτοφυλακίου λόγω του δικαιολογημένου αιτήματος του να παραδίδει ο ίδιος τις καταστάσεις στους πελάτες του με σκοπό την καλύτερη προσωπική επαφή και την αναλυτική επεξήγηση της πορείας των επενδύσεων τους. Η πραγματικότητα ήταν ότι ο [REDACTED] δεν συγκέντρωνε απλώς τα στοιχεία, αλλά παρενέβαινε σε αυτά και τα διαφοροποιούσε. Επρόκειτο για πραγματική εξουσιοδότηση από τη [REDACTED] στον [REDACTED] για να ενεργεί με τον τρόπο αυτό, δηλαδή να καταρτίζει ο ίδιος καταστάσεις και να ενημερώνει με αυτό τον τρόπο τους πελάτες που χειριζόταν. Όχι βέβαια να τους εξαπατά.

Υποστήριξε ο [REDACTED] ότι αυτό που εννοείτο με την αναφορά σε ενοποιημένες καταστάσεις και συνεπώς αυτό που ήταν επιτρεπτό σε λειτουργό εξυπηρέτησης να ετοιμάζει, ήταν μία ανεπίσημη αναφορά υπό τον τύπο σημείωσης και χωρίς την χρήση του λογότυπου της [REDACTED], όπου θα παρουσιαζόταν η συνολική αξία των λογαριασμών κάποιου πελάτη. Και τούτο, αφού τεχνικά, το μηχανογραφημένο σύστημα της [REDACTED] δεν μπορούσε να παραγάγει τέτοιο έγγραφο. Η σημείωση θα παραδιδόταν στον πελάτη εφόσον το ζητούσε και σε κάθε περίπτωση θα έπρεπε πάντα να συνοδεύεται με τις επίσημες καταστάσεις λογαριασμών, απορρίπτεται εξ ολοκλήρου.

Εάν το έγγραφο αυτό δεν αντικαθιστούσε αλλά συνόδευε τις επίσημες καταστάσεις λογαριασμών δεν θα ήταν αναγκαίο να ελέγχεται αφού ο πελάτης θα είχε ενώπιον του και τις επίσημες καταστάσεις και θα είχε την ορθή εικόνα των επενδύσεων του. Τυχόν σφάλμα στην ενοποιημένη κατάσταση θα μπορούσε πολύ εύκολα να διαπιστωθεί.

Το Δικαστήριο δεν αποδέχεται την θέση αυτή και είναι πεπεισμένο ότι προβλήθηκε για να δικαιολογηθεί το γεγονός ότι στο [REDACTED] επιτρεπόταν να ετοιμάζει καταστάσεις και να τις παραδίδει στους πελάτες.

Ο [REDACTED] επέμενε λανθασμένα ότι οι Ενάγοντες λάμβαναν καταστάσεις και από την [REDACTED] κατά τους χρόνους λειτουργίας των λογαριασμών τους και συνεπώς γνώριζαν την πραγματική κατάσταση των χαρτοφυλακίων τους. Την ίδια θέση υποστήριξε και η [REDACTED] στις γραπτές της παραστάσεις προς την Διερευνητική Επιτροπή (Τεκμ.8.300, παρ.8.9.4).

Η θέση απορρίπτεται. Πέραν του ότι το Δικαστήριο είχε ήδη αποδεχτεί την αντίθετη θέση των Εναγόντων, η θέση του [REDACTED] είναι και εκτός λογικής. Δεν θα ήταν δυνατόν οι Ενάγοντες να λάμβαναν καταστάσεις που ήταν διαφορετικές από αυτές του [REDACTED] και να μην αντιδράσουν. Η θέση του [REDACTED] ήταν συμπερασματική. Επειδή δεν ανευρέθηκαν έντυπα αλλαγής διεύθυνσης, όπως νόμιζε. Δέχθηκε όμως, όταν του επιδείχθηκε σχετικός κατάλογος (Τεκμ.8.291), ότι είχαν εντοπιστεί τέτοια έντυπα για τον [REDACTED] και τον [REDACTED] και παραδέχτηκε ότι ήταν ανακριβής στη μαρτυρία του.

Ο [REDACTED] κατηγορήθηκε στην υπόθεση αρ. 611/2013 Ε.Δ. Λευκωσίας για σωρεία αδικημάτων που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, και τους επίδικους λογαριασμούς των Εναγόντων. Στα πλαίσια της ποινικής διαδικασίας και κατά την απαγγελία των γεγονότων μετά την παραδοχή του [REDACTED], είχε αναφερθεί ότι οι Ενάγοντες ήταν ενήμεροι για την πραγματική κατάσταση των χαρτοφυλακίων τους μέσω καταστάσεων των Τραπεζών του εξωτερικού και της [REDACTED]. Αυτό δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα και ο χειρισμός που έγινε αφήνει εκτεθειμένη την κατηγορούσα αρχή.

Η ██████████ επέτρεψε στον ██████████ να ενεργεί με αυτό τον τρόπο γνωρίζοντας ότι οι Ενάγοντες δεν λάμβαναν καταστάσεις από κανένα άλλο. Η ██████████ γνώριζε ότι ο ██████████ παραλάμβανε όλη την αλληλογραφία των Εναγόντων από τις Τράπεζες του εξωτερικού. Το παραδέχτηκε ο ██████████. Περαιτέρω, η ██████████ γνώριζε ότι δικές της καταστάσεις δεν παραλαμβάνονταν από τους Ενάγοντες, αφού είτε υπήρχαν στα αρχεία της γνήσιες εντολές διαβίβασης τους προς τον ██████████, κάτι που δεν έπρεπε να επιτρέπεται να γίνεται, είτε υπήρχαν πλαστογραφημένες εντολές που το διαβλητό της σύστημα επέτρεπε να γίνουν.

Οι Ενάγοντες υπόγραψαν τις συμφωνίες με τις Τράπεζες του εξωτερικού όπου αναφερόταν ότι την διαχείριση των κεφαλαίων τους θα έκανε η ██████████. Επομένως όταν άρχισε η διαχείριση των κεφαλαίων τους γνώριζαν ότι αυτή δεν μπορούσε να γίνεται από κανένα άλλο από την ██████████ και δικαιολογημένα μπορούσαν να εμπιστευθούν το όνομα και την φήμη της Εταιρείας στην Κυπριακή οικονομική πραγματικότητα. Ανάμεναν ότι θα ενημερώνονταν από την ██████████ και αυτό πίστευαν ότι συνέβαινε όταν τους παραδίδονταν από τον ██████████ καταστάσεις των λογαριασμών τους.

Δεν αναμένεται από το θύμα της απάτης να προβαίνει σε έρευνα ακόμα και εκεί όπου έχει εύλογες υποψίες (*Clerk & Lindsell on Torts, 22^η Έκδ. παρ. 18-37*). Όμως, οι Ενάγοντες δεν είχαν λόγο να υποψιαστούν ότι οι καταστάσεις που τους παρουσίαζε ο ██████████, που έφεραν το λογότυπο της ██████████, ήταν ψεύτικες. Το γεγονός ότι έδωσαν οδηγίες στις Τράπεζες του εξωτερικού ώστε οι καταστάσεις των λογαριασμών τους να αποστέλλονται στον ██████████ και δεν επεδίωξαν άλλη άμεση ενημέρωση από τις Τράπεζες αυτές, δεν ανατρέπει την υπόθεση τους.

Είναι ξεκάθαρο πως όλες οι ενέργειες του ██████████ που εξετάζονται διενεργούνταν μέσα στα πλαίσια της εργοδότησης του στην ██████████. Ο ██████████ έκανε αυτό που ήταν η δουλειά του να κάνει, όπως η ██████████ παράτυπα και ενεργώντας τουλάχιστο με αμέλεια του επέτρεπε να κάνει.

Είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι η ██████████ είναι εκ προστήσεως υπεύθυνη για τις διαπιστωθείσες πράξεις και παραλείψεις του ██████████, που προκάλεσαν τις επίδικες ζημιές στους Ενάγοντες.

N. Η Πρωτογενής Ευθύνη της [REDACTED]

Πρωτογενής ευθύνη της [REDACTED] αναζητείται και στο αστικό δίκαιο, στη βάση παράβασης των καθηκόντων της έναντι των Εναγόντων πελατών της που απορρέουν από τον **περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμο του 2007** (Ν.147(Ι) του 2007), όπως ίσχυε κατά τους ουσιώδεις χρόνους και τις εκάστοτε οδηγίες της Ε.Κ.Κ.. Με αναφορά στον ίδιο Νόμο και οδηγίες αναζητείται η ευθύνη και των Εναγομένων 3-6, 8 και 9. Η ευθύνη της [REDACTED] εξετάζεται σε σχέση με το καθήκον της προς ενημέρωση των Εναγόντων πελατών της και τις παραλείψεις της να διατηρεί σύστημα που δεν θα επέτρεπε στο [REDACTED] να εκτελέσει τις άνομες πράξεις του και των υπόλοιπων Εναγομένων με αναφορά σε δικές τους πράξεις ή παραλείψεις.

Η απουσία ευρήματος της Ε.Κ.Κ., που είναι η εποπτική αρχή για τις Ε.Π.Ε.Υ., σε σχέση με ελάττωμα στα συστήματα της [REDACTED] δεν είναι σημαντικό στοιχείο, όπως εισηγούνται οι δικηγόροι των Εναγομένων. Και αναμφίβολα δεν δημιουργεί τεκμήριο ότι η [REDACTED] ενεργούσε πάντοτε εντός των νόμιμων καθηκόντων της. Η Ε.Κ.Κ. δεν εξέδωσε καν απόφαση αφού προέκυψε ζήτημα σε σχέση με τη σύνθεση της Διερευνητικής Επιτροπής που εξέδωσε το σχετικό πόρισμα και η υπόθεση αρχειοθετήθηκε (Τεκμ.8.348). Στο πόρισμα της Διερευνητικής Επιτροπής (Τεκμ.8.298) υπήρχαν συμπεράσματα που καθόλου δεν βοηθούν την εισήγηση των δικηγόρων των Εναγομένων. Σε κάθε όμως περίπτωση, η αστική ευθύνη της [REDACTED] κρίνεται από τη μαρτυρία που παρουσιάστηκε κατά την εκδίκαση της αγωγής και όχι από τη γνώμη οποιουδήποτε οργάνου.

Η βάση της αξίωσης για παράβαση νομίμων καθηκόντων είναι το άρθρο 143(1) του **περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμο του 2007** που προνοεί ότι:

«Οποιοσδήποτε ενεργεί κατά παράβαση του παρόντος Νόμου ή/και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων οδηγιών ή/και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1287/2006, υποχρεούται να αποζημιώνει οποιοδήποτε υποστεί ζημιά ή απώλεια κέρδους ή και τα δύο, που τυχόν έχουν προκύψει λόγω ενέργειας ή παράλειψης του κατά παράβαση των υποχρεώσεων του που απορρέουν από τον παρόντα Νόμο ή/και των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων οδηγιών ή/και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1287/2006:

Νοείται ότι τυχόν ποινική ευθύνη ή ευθύνη από διοικητική παράβαση δεν απαλλάσσει τον παραβάτη από τυχόν αστική ευθύνη».

Το άρθρο 18, στο οποίο παράπεμπαν οι δικηγόροι των Εναγόντων, αφορά στις οργανωτικές απαιτήσεις στις οποίες η [REDACTED] ως ΚΕΠΕΥ θα έπρεπε να συμμορφώνεται. Το άρθρο προνοεί μεταξύ άλλων ότι:

«(1) Η ΚΕΠΕΥ οφείλει να συμμορφώνεται με τις οργανωτικές απαιτήσεις του εδαφίου (2).
(2) Η ΚΕΠΕΥ οφείλει-

(στ) να έχει υγιείς διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες, επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει η ΚΕΠΕΥ, και αποτελεσματικούς μηχανισμούς ελέγχου περιλαμβανομένων κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών και ασφάλειας των συστημάτων ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων»

Το άρθρο 36 αφορά στις πληροφορίες που η ΚΕΠΕΥ οφείλει να παρέχει στους πελάτες της. Προνοεί μεταξύ άλλων ότι:

«(1) Η ΚΕΠΕΥ οφείλει, κατά την παροχή επενδυτικών και παρεπομένων υπηρεσιών σε πελάτες, να ενεργεί δίκαια, με εντιμότητα και επαγγελματισμό, ώστε να εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα των πελατών της και να συμμορφώνεται ιδίως με τις κατωτέρω αρχές:

(α) Όλες οι πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των διαφημιστικών ανακοινώσεων, που απευθύνονται από ΚΕΠΕΥ σε πελάτες ή πιθανούς πελάτες, πρέπει να είναι ακριβείς, σαφείς και μη παραπλανητικές· οι διαφημιστικές ανακοινώσεις πρέπει να μπορούν να αναγνωρίζονται σαφώς ως τέτοιες·

(γ) η ΚΕΠΕΥ οφείλει, όταν παρέχει επενδυτικές συμβουλές ή διαχειρίζεται χαρτοφυλάκια πελατών, να αντλεί τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη γνώση και την πείρα του πελάτη ή του πιθανού πελάτη στον επενδυτικό τομέα σε σχέση με το συγκεκριμένο τύπο χρηματοοικονομικού μέσου ή υπηρεσίας, καθώς και σχετικά με την οικονομική κατάσταση και τους επενδυτικούς του στόχους ώστε να του συστήσει τις επενδυτικές υπηρεσίες και τα χρηματοοικονομικά μέσα που είναι κατάλληλα για την περίπτωση του·»

Η Οδηγία ΟΔ144-2007-02 της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για την Επαγγελματική Συμπεριφορά των Επιχειρήσεων Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών και των Απασχολούμενων σε αυτές Φυσικών Προσώπων (Κ.Δ.Π. 427/2007, ημερ. 2.11.2007, σήμερα Κ.Δ.Π. 474/2012, ημερ. 26.11.2012 και Κ.Δ.Π. 208/2013, ημερ. 14.6.2013), που θεσπίστηκε δυνάμει του Νόμου, προνοεί στον Καν. 20 ότι:

«(1) ΕΠΕΥ που παρέχει την υπηρεσία διαχείρισης χαρτοφυλακίου διαβιβάζει σε σταθερό μέσο σε κάθε πελάτη στον οποίο παρέχει την υπηρεσία αυτή, περιοδικές καταστάσεις των δραστηριοτήτων διαχείρισης χαρτοφυλακίου που εκτελέστηκαν για λογαριασμό του, εκτός εάν οι καταστάσεις αυτές παρέχονται από άλλο πρόσωπο.

(2) Στην περίπτωση ιδιωτών πελατών, η περιοδική κατάσταση που απαιτείται δυνάμει της υποπαραγράφου (1) περιλαμβάνει, όπου αυτό εφαρμόζεται, τις ακόλουθες πληροφορίες:

.....
 (γ) κατάσταση του περιεχομένου και της αποτίμησης του χαρτοφυλακίου που περιλαμβάνει λεπτομέρειες για κάθε χρηματοοικονομικό μέσο που περιλαμβάνεται στο χαρτοφυλάκιο, την αγοραία αξία του ή την δίκαιη αξία του εάν η αγοραία αξία του δεν είναι διαθέσιμη και το υπόλοιπο των μετρητών στην αρχή και στο τέλος της περιόδου αναφοράς, καθώς και την απόδοση του χαρτοφυλακίου κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής

.....
 (ε) σύγκριση της απόδοσης κατά την περίοδο που καλύπτει η κατάσταση με το δείκτη αναφοράς επενδυτικής απόδοσης (investment performance benchmark) που τυχόν συμφωνήθηκε μεταξύ ΕΠΕΥ και πελάτη»

Από τα έγγραφα που πλαστογραφήθηκαν ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει στα δύο πληρεξούσια με τα οποία η [REDACTED] και η [REDACTED] φέρονται να πληρεξουσιοδοτούν την [REDACTED] να ενεργεί για λογαριασμό τους (Τεκμ.1.84 και 14.589).

Κατά τη δίκη επικρατούσε η εντύπωση ότι η [REDACTED] προσυπόγραψε ότι η [REDACTED] και η [REDACTED], ο [REDACTED] και η [REDACTED] τα υπόγραψαν στην παρουσία της. Η μαρτυρία ήταν πως η Εναγόμενη 10 αποδεχόταν και πιστοποιούσε τέτοια πληρεξούσια χωρίς οι πληρεξουσιοδοτούντες να υπογράψουν στην παρουσία της και χωρίς καν να τους συναντήσει, νοουμένου ότι κάποιος από τη [REDACTED] προσυπόγραψε ότι υπόγραψαν στην παρουσία του. Στα επίδικα πληρεξούσια αυτός που προσυπόγραψε έτσι ήταν ο [REDACTED]. Αυτό που προσυπόγραψε και στις δύο περιπτώσεις η [REDACTED] ήταν ότι η σφραγίδα της [REDACTED] είχε τεθεί στην παρουσία της. Σημειώνεται ωστόσο ότι δεν υπάρχει τέτοια σφραγίδα.

Σε κάθε περίπτωση είναι παραδεκτό (βλ. Τεκμ.8.294) ότι η [REDACTED] χρησιμοποιούσε πληρεξούσια που γνώριζε ότι είχαν καταρτιστεί παράνομα. Η χρησιμοποίηση πιστοποιούντα υπαλλήλου που ήταν πρόθυμη, κατά παράβαση των καθηκόντων της που απορρέουν από τη σχετική νομοθεσία, να πιστοποιεί χωρίς να βλέπει τον πελάτη έδινε και έδωσε στην προκειμένη περίπτωση τη δυνατότητα στον [REDACTED] να καταρτίσει πλαστά πληρεξούσια έγγραφα. Εάν ζητείτο από τους Ενάγοντες να υπογράψουν τέτοια πληρεξούσια έγγραφα ασφαλώς και θα το

έππρατταν. Η σημασία όμως των περιστάσεων αυτών είναι ότι αναδεικνύεται ο απερίσκεπτος και αντιεπαγγελματικός τρόπος που λειτουργούσε η [REDACTED] την εποχή εκείνη.

Αφ' ότου ξέσπασε το σκάνδαλο η Αποστολίδου με εσωτερικό ηλεκτρονικό της μήνυμα ημερ. 9.1.2009 (Τεκμ.8.342 μέρος) ζήτησε να ελεγχθεί ότι υφίστανται συμφωνίες διαχείρισης των Εναγόντων με τη [REDACTED]. Οι δικηγόροι των Εναγόντων εισηγούνται ότι η ανησυχία και η αβεβαιότητα της [REDACTED] αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο να μην υφίσταντο τέτοιες συμφωνίες και να πλαστογραφήθηκαν στη συνέχεια με την προτροπή ή γνώση της [REDACTED]. Ωστόσο κάτι τέτοιο δεν έχει θετικά αποδειχθεί.

Οι δικηγόροι των Εναγόντων εισηγούνται ακόμα ότι η [REDACTED] προφανώς γνώριζε για το «μαγείρεμα» των καταστάσεων λογαριασμών πελατών της [REDACTED] από τον [REDACTED]. Σε σχέση με τους λογαριασμούς των Εναγόντων στις Τράπεζες του εξωτερικού παραμένει ως ενδεχόμενο να γνώριζε, που όμως δεν έχει αποδειχθεί. Έχει ωστόσο καταδειχθεί ότι πολύ πιθανόν να αντιλήφθηκε «μαγείρεμα» σε σχέση με τον χρηματιστηριακό λογαριασμό της Έλενας.

Την 17.10.2008 ανταλλάγηκε ηλεκτρονική αλληλογραφία εσωτερικά στην [REDACTED] (Τεκμ.8.342 μέρος) με την οποία ζητείτο από τον [REDACTED] να διευθετήσει τα αρνητικά χρηματικά υπόλοιπα σε πέντε λογαριασμούς πελατών μεταξύ των οποίων και στο χρηματιστηριακό λογαριασμό της [REDACTED]. Το σχετικό μήνυμα κοινοποιήθηκε και στην [REDACTED] που απέστειλε και αυτή μήνυμα στον Φαλέκο να το πράξει. Το να διευθετήσει ένας υπάλληλος αρνητικά χρηματικά υπόλοιπα, χωρίς άλλες εξηγήσεις δημιουργεί, εκ πρώτοισ, εντύπωση για κάτι το παράτυπο, αν όχι και παράνομο. Πέραν όμως της γενικής υποψίας, σημειώνεται ότι σε σχέση με τον χρηματιστηριακό λογαριασμό της [REDACTED] ήταν η [REDACTED] που την 24.3.2008 είχε δώσει την εντολή για να πληρωθεί η [REDACTED] €344.837,86 και να κλείσει ο χρηματιστηριακός της λογαριασμός. Πώς λοιπόν επτά μήνες μετά ζητούσε να διευθετηθεί αρνητικό υπόλοιπο στον λογαριασμό αυτό. Υποδεικνύουν οι δικηγόροι των Εναγομένων ότι η [REDACTED] και η οικογένειά [REDACTED] ήταν πολύ σημαντικοί πελάτες της [REDACTED] και πως η [REDACTED] δεν θα μπορούσε να μην θυμάται την περίπτωση. Ακόμα όμως και αν δεν θυμόταν την περίπτωση προκύπτει πως η

Αποστολίδου γνώριζε για «μαγειρέματα» σε λογαριασμούς που ο [REDACTED] μπορούσε να κάμνει.

Καθίσταται πρόδηλο πως για να είναι σε θέση να διευθετεί αρνητικά υπόλοιπα ο [REDACTED] είχε διευρυμένες εξουσίες. Εισηγούνται οι δικηγόροι των Εναγόντων ότι ο [REDACTED] ενεργούσε παράτυπα ή και παράνομα σε γνώση της [REDACTED] που απεκόμιζε ψηλές αμοιβές από τις διαχειρίσεις που έκανε ο [REDACTED] και ο τελευταίος επίσης ψηλές προμήθειες (Τεκμ.8.289), τέτοιες που του επέτρεπαν στην ανάγκη να πληρώνει από «δικά του» χρήματα για να καλύπτει κενά και να συγκαλύπτει τις άνομες ενέργειες του. Αναμφίβολα έτσι λειτουργούσε ο [REDACTED]

Όπως προειπώθηκε, για να συμπληρωθεί το ποσό των €344.837,86 που εμβάστηκε στο τραπεζικό της λογαριασμό της [REDACTED] €200.000 προέρχονταν από τον ίδιο τον [REDACTED] και εταιρεία του. Το ποσό είχε πληρωθεί σε λογαριασμό της [REDACTED] από τον οποίο πληρώθηκε η [REDACTED] ωστόσο αυτό δεν αποδεικνύει χωρίς άλλο πραγματική γνώση αξιωματούχων ή άλλων υπαλλήλων της Εταιρείας και κατ' ακολουθία της ίδιας της [REDACTED] ότι ο [REDACTED] ξεγέλασε την [REDACTED]. Είναι δικαιολογημένη η θέση των δικηγόρων των Εναγόντων ότι η [REDACTED] θα έπρεπε χωρίς καμιά δυσκολία να αντιληφθεί ότι κάτι το σοβαρό και ύποπτο συνέβαινε και τουλάχιστον επέδειξε αδιαφορία. Καταδεικνύεται έτσι ότι το σύστημα της [REDACTED] δεν ήταν ασφαλές, διότι επέτρεπε να διαμορφωθεί ο λογαριασμός πελάτη με έμβασμα χωρίς κανένα παραστατικό και να αλλοιωθεί η πραγματική του εικόνα

Σημειώνεται ακόμα πως ούτε ο [REDACTED] που υπόγραψε την συμφωνία διαχείρισης συμπλήρωσε το παράρτημα 2 ώστε να επιλέξει από του τέσσερεις προτεινόμενους επενδυτικούς στόχους, αλλά ούτε και στις υπόλοιπες συμφωνίες συμπληρώθηκε το παράρτημα. Το γεγονός επιμαρτυρεί πως δεν επεξηγήθηκαν στους Ενάγοντες οι διαχειριστικοί στόχοι όπως προνοείται από το άρθρο 36(1)(γ) του Νόμου, διαφορετικά θα αναμενόταν να συμπληρωνόταν το παράρτημα με την επιλογή του [REDACTED] ή και των υπολοίπων Εναγόντων.

Εάν το Διοικητικό Συμβούλιο της [REDACTED] ή η Επενδυτική Επιτροπή επιθεωρούσαν τις ενοποιημένες καταστάσεις που ετοίμαζε ο [REDACTED] δεδομένης της απραξίας τους να τον ανακόψουν, θα συμμετείχαν στην απάτη κατά των

Εναγόντων. Όμως δεν υπάρχει μαρτυρία ότι γινόταν κάτι τέτοιο και όπου μπορεί κάποιος να καταλήξει είναι ότι άφηναν το ζήτημα εκτός του ελέγχου τους. Η συμπεριφορά αυτή παραβιάζει το άρθρο 18 του Νόμου και τον Καν. 20(1)(γ) της Οδηγίας και ήταν, παραδεκτά από τη ██████████, κατά παράβαση των κανονισμών, «against regulation» όπως ο ██████████ ευθαρσώς είχε αναφέρει στην συνάντηση της 2.6.2008 (Τεκμ.8.267). Η ██████████ απέτυχε να έχει αποτελεσματικούς μηχανισμούς ελέγχου και ασφάλειας των συστημάτων ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων που χρησιμοποιούσε, κατά παράβαση του άρθρου 18(2)(στ) του Νόμου. Περαιτέρω, η Εταιρεία απέτυχε στο καθήκον της να διαβιβάζει στους Ενάγοντες περιοδικές καταστάσεις που αφορούσαν τα χαρτοφυλάκια τους και που να εμπεριέχουν αληθινή αποτίμηση της αξίας τους κατά παράβαση του Καν. 20(1)(γ) της Οδηγίας ΟΔ144-2007-02.

Υφίσταται ένα επιμέρους ζήτημα που προφανώς εκ παραδρομής δεν διερευνήθηκε κατά την παρουσία του ██████████ στο εδώλιο του μάρτυρα. Όπως έχει σημειωθεί, στην περίπτωση του ██████████ και καθ' όσον αφορά τη ██████████ ██████████ οι οδηγίες ήταν όπως οι καταστάσεις των λογαριασμών του αποστέλλονται φροντίδι του ██████████ Δεν δόθηκε καμιά εξήγηση τι έκανε με τις καταστάσεις που παραλάμβανε ο ██████████. Εάν, έστω αυτές και μόνο, διοχετεύονταν στον Δημήτρη θα ήταν αρκετό για να ξεσκεπαστεί ο Φαλέκος.

Σε σχέση με την ευθύνη των Εναγομένων 3-6, 8 και 9 σχετικός είναι ο Καν. 9 της Οδηγίας της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για τις Προϋποθέσεις Χορήγησης Άδειας και Λειτουργίας ΚΕΠΕΥ ΟΔ144-2007-01 (Κ.Δ.Π. 426/2007, ημερ. 2.11.2007, σήμερα Κ.Δ.Π. 473/2012, ημερ. 26.11.2012), που επίσης θεσπίστηκε δυνάμει του Νόμου, που προνοεί ότι:

«(1) Ειδικότερα, τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη και το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούνται να αξιολογούν και να επανεξετάζουν περιοδικά την αποτελεσματικότητα των πολιτικών, των ρυθμίσεων και των διαδικασιών που έχουν θεσπιστεί για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο Νόμο και στην παρούσα Οδηγία και να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη διόρθωση τυχόν αδυναμιών.»

Είχαν συνεπώς οι Εναγόμενοι 3-6, 8 και 9 υποχρέωση να αξιολογούν και να επανεξετάζουν περιοδικά την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων και των διαδικασιών που είχαν θεσπιστεί για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που

προβλέπονται στο Νόμο και στην πιο πάνω Οδηγία και να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη διόρθωση τυχόν αδυναμιών.

Δεν ανταποκρίθηκαν σε αυτά τους τα καθήκοντα. Επέτρεψαν στην Εταιρεία να λειτουργεί με τρόπο που να επιτρέπει οι καταστάσεις που εκδίδονταν προς τους πελάτες να μην φτάνουν ποτέ σε αυτούς και αυτοί να παραλαμβάνουν άλλες καταστάσεις που επιτρεπόταν να ετοιμάζονται κατά τρόπο που καθιστούσε πολύ εύκολο να παραπλοιοούνται τα στοιχεία και να δίνεται αναληθής και παραπλανητική εικόνα στους πελάτες αναφορικά με τις επενδύσεις τους. Ενώ οι αδυναμίες του συστήματος ήταν γνωστές και είχαν συζητηθεί σε συνεδριάσεις στις οποίες λάμβαναν μέρος αξιωματούχοι της Εταιρείας, δεν υπήρξε άμεση αποκατάσταση. Οι Εναγόμενοι 3-6, 8 και 9 απέτυχαν να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του Καν. 9(1) της Οδηγίας **ΟΔ144-2007-01** και είναι συνεπώς δυνάμει των προνοιών του άρθρου 143(1) του Νόμου υπόχρεοι να αποζημιώσουν τους Ενάγοντες από τις ζημιές που έχουν υποστεί λόγω της παράλειψής τους και παραβίασης των υποχρεώσεών τους δυνάμει της Οδηγίας και κατ' επέκταση του Νόμου.

Σημειώνεται πως τα άρθρα 139(2) και 140 του Νόμου δεν τεκμηριώνουν αστική ευθύνη των Εναγομένων 3-6, 8 και 9. Το εδάφιο (3) του άρθρου 140 εναποθέτει αστική ευθύνη των μελών των διοικητικών, διευθυντικών, εποπτικών ή ελεγκτικών οργάνων της ΚΕΠΕΥ αλληλέγγυα με την τελευταία και κεχωρισμένα «για κάθε ζημιά που γίνεται σε τρίτους ένεκα της πράξεως ή παραλείψεως που στοιχειοθετεί το αδίκημα». Αδίκημα εννοείται το προβλεπόμενο στο εδάφιο (1), δηλαδή αυτό της παράβασης του άρθρου 139(2) που αφορά στην παροχή ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών στην Ε.Κ.Κ.. Δηλαδή, η ευθύνη αποζημίωσης αφορά σε ζημιά που προέκυψε από την παροχή από τον διευθυντή ή διοικητικό σύμβουλο ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών στην Ε.Κ.Κ. και δεν αφορά, στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, στη συμπεριφορά των Εναγομένων 3-6, 8, 9 και 11 κατά την περίοδο που οι λογαριασμοί των Εναγόντων λειτουργούσαν. Και η ζημιά των Εναγόντων δεν προέκυψε από την παροχή των όποιων ψευδών ή παραπλανητικών πληροφοριών στην Ε.Κ.Κ. από οποιοδήποτε των Εναγομένων 3-6, 8 ή 9.

Ξ. Οι Ζημιές

Στην προσπάθεια τους να μετριάσουν τις ζημιές τους, οι Ενάγοντες λαμβάνοντας υπόψη τη συμβουλή και εισηγήσεις κάποιου ██████████, διευθυντή σχέσεων στην ██████████, που εσπευσμένα επισκέφθηκε την Κύπρο την 21.1.2019, ρευστοποίησαν μέρος του χαρτοφυλακίου τους. Οι εντολές για τις ρευστοποιήσεις δόθηκαν αυθημερόν στον Ανδριώτη που τηλεφωνικά τις διαβίβασε προς εκτέλεση. Σε σχέση με τους λογαριασμούς στην ██████████ ο ██████████ και η ██████████ συμβουλευτήκαν τον ██████████ που ήταν ο υπεύθυνος των χαρτοφυλακίων τους στην εν λόγω Τράπεζα. Είχε και αυτός επισκεφθεί την Κύπρο για το ζήτημα.

Όπως αναφέρεται στην Doyle v. Olby (Ironmongers) Ltd [1969] 2 Q.B. 158, ο ενάγοντας είναι υπόχρεος να μετριάσει τις ζημιές του όταν ανακαλύψει την απάτη. Αναμένεται από αυτόν να λάβει τα λογικά διαβήματα για να πωλήσει το περιουσιακό στοιχείο, διαφορετικά μπορεί να θεωρηθεί ότι απέτυχε να μετριάσει τις ζημιές του και θα πρέπει η αξία του περιουσιακού στοιχείου να ληφθεί υπόψη και να αφαιρεθεί από τις αποζημιώσεις του.

Σε σχέση με τους λογαριασμούς της ██████████ του ██████████ και τον κοινό λογαριασμό της ██████████ και της ██████████ οι Ενάγοντες παρουσίασαν τη μαρτυρία της εγκεκριμένης τεχνικού λογιστικής ██████████ (M.E.2) (γραπτή δήλωση – Τεκμ.3) υπαλλήλου στις επιχειρήσεις της οικογένειας Κίρζη. Σε σχέση με τους λογαριασμούς του ██████████, της ██████████, του ██████████ και τον κοινό λογαριασμό της ██████████, του ██████████ και της ██████████, μαρτύρησε η ██████████ (M.E.8) (γραπτή δήλωση – Τεκμ.13). Η ██████████ έχει γνώσεις λογιστικής και από το 2007 είναι υπεύθυνη του λογιστηρίου στις επιχειρήσεις της οικογένειας Κίρζη.

Η ██████████ προέβηκε σε λεπτομερή ανάλυση των καταστάσεων των λογαριασμών που ανάλαβε. Αντιπαραβάλλοντας το περιεχόμενο των καταστάσεων που ο ██████████ παρέδιδε στους Ενάγοντες με το περιεχόμενο των καταστάσεων που τον Ιανουάριο του 2009 η ██████████ και η ██████████ τους παρέδωσε, υπέδειξε πως οι πρώτες δεν ανταποκρίνονταν στην αλήθεια, αλλά παρουσίαζαν τα χαρτοφυλάκια να αξίζουν περισσότερο από όσο στην πραγματικότητα. Στην ίδια ανάλυση

προέβηκε και η [REDACTED] για τους λογαριασμούς που της ανατέθηκαν, αναλύοντας και τις καταστάσεις που παραδόθηκαν από τις Τράπεζες του εξωτερικού.

Η μαρτυρία είναι συντριπτική. Επαναλαμβάνεται το εύρημα του Δικαστηρίου ότι οι καταστάσεις που ο [REDACTED] παρέδιδε στους Ενάγοντες ήταν πλαστές και παρουσίαζαν τα χαρτοφυλάκια να αξίζουν περισσότερο από όσο στην πραγματικότητα. Περαιτέρω, αναδείχθηκε ότι διαφορές υφίσταντο και μεταξύ των καταστάσεων της [REDACTED] και της [REDACTED] που αποστέλλονταν στην [REDACTED] και των καταστάσεων της τελευταίας, πλην όμως, αυτές της [REDACTED] περιγράφαν την αξία με περιορισμένη απόκλιση, πάντοτε μικρότερη.

Η [REDACTED] και η [REDACTED] ετοίμασαν καταστάσεις αναφορικά με τις ζημιές στον κάθε λογαριασμό που τους ανατέθηκε. Οι καταστάσεις εμπεριέχουν απλές αριθμητικές πράξεις με στοιχεία που στο τέλος δεν αμφισβητήθηκαν ως τέτοια. Εφόσον κανένα επιμέρους στοιχείο δεν αμφισβητήθηκε, ούτε και η ακεραιότητα των δύο λογιστριών στο ότι χρησιμοποίησαν τα ακριβή στοιχεία όπως προέκυπταν από τα έγγραφα και πληροφορίες που τέθηκαν στη διάθεση τους το Δικαστήριο δεν θα εμπλακεί στα επιμέρους ποσά που απαρτίζουν την κάθε ενότητα τα οποία αποδέχεται ως ορθά. Ούτε η [REDACTED], ούτε η [REDACTED] εισήγαγαν την όποια υποκειμενική κρίση. Ακόμα και εκεί όπου πρόσθεσαν την ελάχιστη αναμενόμενη απόδοση κάθε χαρτοφυλακίου σύμφωνα με τις υποσχέσεις του [REDACTED] το έπραξαν κατ' εντολή. Οι καταστάσεις συνιστούν συγκεντρωτικούς πίνακες που μπορεί να βοηθήσουν στον επιδικασμό των αποζημιώσεων εφόσον κριθεί ότι η ορθή βάση υπολογισμού των ζημιών είναι οι προσθαφαιρέσεις που έγιναν στα ποσά που κατατέθηκαν σε κάθε λογαριασμό.

Η μεθοδολογία είναι απλή. Από τα ποσά που κατατέθηκαν σε ένα λογαριασμό αφαιρούνται τα μετρητά που κατά καιρούς έλαβε ο δικαιούχος, οι αξίες των τοποθετήσεων που ο δικαιούχος αποφάσισε να διατηρήσει κατά την 30.11.2010, οι αξίες των τοποθετήσεων που ο δικαιούχος δεν επιθυμούσε να διατηρήσει, αλλά δεν είχε τη δυνατότητα να ρευστοποιήσει κατά την 30.11.2010, τα μετρητά στο λογαριασμό κατά την 12.1.2009, οι εισπράξεις από τόκους από μακροπρόθεσμες καταθέσεις μέχρι 30.11.2010 και προστίθεται το ελάχιστο ποσοστό απόδοσης από την ημερομηνία εμβάσματος του κάθε ποσού μέχρι 12.1.2009.

Το Δικαστήριο δεν θα προσμετρήσει το τελευταίο αυτό ποσό, εφόσον έχει ήδη απορρίψει την σχετική θέση όπως εξηγήθηκε στην Ενότητα Α.

Είναι η βασική θέση των Εναγομένων ότι ο τρόπος υπολογισμού της απαίτησης των Εναγόντων είναι εντελώς αυθαίρετος και ανακριβής. Ωστόσο, δεν υπέδειξαν κάποιο άλλο τρόπο, όχι ότι είχαν το βάρος να αποδείξουν το σωστό τρόπο, αλλά για να τον αντιπαραβάλουν με την μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε και να υποδείξουν τις τυχόν αδυναμίες του.

Είναι η θέση του [REDACTED] ότι κατά το 2008 και ιδιαίτερα το τελευταίο τρίμηνο του έτους, τα χρηματιστήρια παγκοσμίως παρουσίαζαν σημαντικές απώλειες λόγω της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής κρίσης (βλ.Τεκμ.19). Το ίδιο και το Χ.Α.Κ. (βλ.Τεκμ.18). Δέχθηκε ο [REDACTED] ότι είχε ακούσει για την κατάρρευση της [REDACTED] και πως παγκοσμίως τα χρηματιστήρια έπεφταν.

Ο [REDACTED] ανέφερε ότι μέρος του χαρτοφυλακίου των Εναγόντων ήταν επενδυμένο σε δύο επενδυτικά ταμεία το «Thema International» και το «Herald Fund Lux». Τα ταμεία αυτά είχαν συσταθεί από κάποιον [REDACTED]. Σε αυτά είχαν ανά το παγκόσμιο επενδυθεί τεράστια ποσά από πελάτες επενδυτικών τραπεζών, μεγάλα ταμεία προνοίας και εξειδικευμένους θεσμικούς επενδυτές. Τα ταμεία αυτά ήταν μέρος της επενδυτικής πολιτικής της [REDACTED]. Τελικά, τον Δεκέμβριο του 2008 οι εποπτικές αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών ανακάλυψαν ότι αυτά τα ταμεία ήταν μέρος απάτης του σκανδάλου [REDACTED] που είναι γνωστός στους οικονομικούς και επενδυτικούς κύκλους και γι' αυτό είχαν ακούσει και οι Ενάγοντες. Σημειώνει ο [REDACTED] ότι τα ταμεία αυτά ήταν εγκεκριμένα και υπό την αυστηρή εποπτεία των εποπτικών αρχών της Ιρλανδίας και του Λουξεμβούργου. Επομένως, κατά τη θέση του, δεν ήταν λάθος ή αμέλεια να επενδύσει κάποιος στα ταμεία αυτά.

Δεν είναι αυτό που εξετάζεται. Και αν δεν υπήρχαν οι ψευδής παραστάσεις και ο δόλος από τον [REDACTED] οι Ενάγοντες θα έπρεπε να υποστούν την ολική ζημιά από τις επενδύσεις τους. Η πεμπτουσία της υπόθεσης είναι ότι εάν δεν προηγούνταν οι ψευδής παραστάσεις και ο δόλος από τον [REDACTED] οι Ενάγοντες δεν θα εμπλέκονταν στις επίδικες συνεργασίες. Συνεπώς, πρέπει να αναζητηθεί ο τρόπος που θα τους αποκαταστήσει, όσο το δυνατό πιο δίκαια, στη κατάσταση που θα

βρίσκονταν αν δεν είχαν την ατυχία να γνωρίσουν τον ██████████

Είναι η περαιτέρω θέση του ██████████ ότι είναι λανθασμένη η προσέγγιση των Εναγόντων να θεωρούν ότι οι επενδύσεις τους στα ταμεία αυτά έχουν μηδενική αξία. Σε σχέση με το «Herald» παραπέμπει σε μία ανακοίνωση ημερ. 31.5.2018 ότι οι εκκαθαριστές έχουν αιτηθεί για διανομή του 67,8% της συνολικής καθαρής απώλειας και αναφέρει ότι οι επενδυτές θα αποζημιωθούν τουλάχιστον στο ποσοστό αυτό. Σε σχέση με το «Thema» αναφέρει ότι η ανάκτηση του θα είναι κοντά στο 100% και παραπέμπει σε κάποιες ιστοσελίδες στο διαδίκτυο (Τεκμ.72). Σε σχέση με το «Herald» αντεξετάστηκε η ██████████ που ανέφερε ότι γνωρίζει ότι εκκρεμεί δικαστική διαδικασία για αποζημίωση των επενδυτών στην οποία περιλαμβάνονται και οι Ενάγοντες και συμφώνησε ότι δεν έχει ληφθεί υπόψη πρόνοια στους υπολογισμούς των ζημιών.

Διαπιστώνεται πως δεν υπήρχε κάτι που οι Ενάγοντες θα μπορούσαν να κάμουν και δεν το έκαναν. Ότι μια περίπου δεκαετία μετά διαφαίνεται ότι ίσως να υπάρχει μια προοπτική κάποιας αποζημίωσης των επενδυτών στο ένα ή και στα δύο αυτά ταμεία, ζήτημα που δεν έχει εισαχθεί με περαιτέρω Έκθεση Υπεράσπισης, δεν μπορεί να οδηγήσει στην ανατροπή του τρόπου υπολογισμού των απωλειών των Εναγόντων που εδραζόταν στις πραγματικότητες του ουσιώδους χρόνου που αυτές υπολογίστηκαν.

Άλλωστε η ίδια η ██████████ είχε τον Ιανουάριο του 2009 αποστείλει επιστολή προς τον ██████████ (Τεκμ.8.274 μέρος) πληροφορώντας τον ότι από την αξία των χαρτοφυλακίων του θα αφαιρείτο η αξία που αναφερόταν ως η αξία των επενδύσεων του στα αμοιβαία κεφάλαια «Herald» και «Thema» καθότι αυτά από 12.12.2008 και 13.12.2009 είχαν αναστείλει τους υπολογισμούς της καθαρής εσωτερικής τους αξίας. Δηλαδή η ██████████ στις δικές της καταστάσεις για τα χαρτοφυλάκια του ██████████ θα λογάριζε την αξία των επενδύσεων του στα ταμεία αυτά ως μηδέν. Σημειωνόταν ότι αυτό γινόταν για λόγους σωφροσύνης («for prudence reasons»). Επομένως και οι Ενάγοντες ακολουθώντας την ίδια σωφροσύνη ορθά επέλεξαν να λογαριάσουν την αξία των επενδύσεων αυτών ως μηδέν. Αναφερόταν ακόμη ότι αυτό γινόταν για κάλυψη του ενδεχομένου κανένα ποσό να μην ανακτηθεί από τα συγκεκριμένα ταμεία, παρά τις έντονες προσπάθειες της ██████████ για το αντίθετο («in order to

allow for the eventuality that no amounts in relation to the above fund(s) are recovered, despite our intensive efforts to the contrary»).

Από επιστολή της Ε.Κ.Κ. προς τη ██████████ ημερ. 5.8.2009 (Τεκμ. 8.273) προκύπτει ότι η ██████████ παρουσίαζε κατά την 31.12.2008 την αξία των χαρτοφυλακίων του ██████████ σε €2.245.661 ακριβώς γιατί λογιζόταν η αξία των επενδύσεων στα δύο ταμεία ως μηδέν. Για αυτό και η ██████████ το αποδέχτηκε και ενώ στις δικές της καταστάσεις αναφερόταν ότι την 31.12.2008 η αξία ήταν €2.728.576, μηδένισε και αυτή την αξία των δύο επενδύσεων. Έτσι αφαιρέθηκαν €199.999,80 για το «Herald» και €132.673 για το «Thema» (και με αυτές τις αφαιρέσεις πάλιν υφίστατο διαφορά).

Η ίδια η ██████████ είχε επιχειρήσει να ρευστοποιήσει τις επενδύσεις στο «Herald» και στο «Thema» από 15.12.2008 (Τεκμ. 6.227) αλλά η προσπάθεια, όπως ήταν αναμενόμενο, δεν καρποφόρησε.

Στην ανακοίνωση ημερ. 21.5.2018 που επικαλέστηκε η υπεράσπιση αναφερόταν ότι δικαστήριο θα όριζε την ακρόαση του ζητήματος στις επόμενες εβδομάδες («the hearing which will take place in the forthcoming weeks»). Η δίκη ολοκληρώθηκε το Νοέμβριο του 2018 και οι αγορεύσεις έγιναν το Μάρτιο του 2019. Σε αυτή την περίοδο δεν επιχειρήθηκε να προσκομιστεί μαρτυρία ότι υπήρξε η όποια εξέλιξη.

Είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι ορθά στους υπολογισμούς των ζημιών που οι Ενάγοντες υπέστηκαν η αξία των επενδύσεων στα δύο ταμεία λογαριάστηκε ως μηδέν.

Στην **Smith New Court Securities Ltd v. Citibank N.A. Respondent** [1977] A.C. 254 γίνεται αναφορά στο «*transaction date rule*» που αφορά σε μέθοδο αποτίμησης της ζημιάς του ενάγοντα που με απάτη εισχώρησε σε μια διευθέτηση. Προσμετρά η αξία της περιουσίας που απόκτησε κατά το χρόνο απόκτησης της και στην συνέχεια πώς την χειρίστηκε και ποια η εξέλιξη στην αξία της είναι αδιάφορο. Στην παρούσα περίπτωση θα ήταν ότι πιο άδικο να εφαρμοστεί ο κανόνας αυτός. Και τούτο γιατί οι επενδύσεις όταν γίνονταν λογικά πρέπει να είχαν την αξία που

πληρωνόταν για αυτές, τουλάχιστον πρέπει να ήταν η τιμή διαπραγμάτευσης τους στις αγορές.

Εξηγείται, λοιπόν, πως ο γενικός κανόνας δεν εφαρμόζεται προκειμένου να αποδοθεί ικανοποιητική αποζημίωση για την αξιόμηπτη πράξη του εναγομένου, ειδικά στις περιπτώσεις όπου οι ψευδείς παραστάσεις και η απάτη συνεχίζουν να επιδρούν στη συμπεριφορά του ενάγοντα μετά τη συναλλαγή ή όταν ως αποτέλεσμα της απάτης ο ενάγοντας εγκλωβίζεται στο να συνεχίσει να κατέχει το περιουσιακό στοιχείο που αποκτήθηκε.

Οι Ενάγοντες που προέβαιναν μέσω της ██████████ σε επενδύσεις δεν είχαν υπόψη τους ότι είχαν εξαπατηθεί. Ούτε ότι συνέχιζαν με την παράδοση σε αυτούς αναληθών καταστάσεων να εξαπατούνται. Δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να εκτιμήσουν την πραγματική αξία των επενδύσεων τους και να ενεργήσουν ελεύθερα, απαλλαγμένοι από την επίδραση της εναντίον τους απάτης. Εγκλωβίστηκαν με αυτό τον τρόπο στις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν για λογαριασμό τους. Μόλις τον Ιανουάριο του 2009 ανακάλυψαν την απάτη που είχε γίνει εναντίον τους και απαλλαγμένοι από αυτή και προς μετριασμό των ζημιών τους έκαναν το αυτονόητο. Πώλησαν τα περιουσιακά στοιχεία που η Sharelink είχε αγοράσει για αυτούς στις τιμές που αυτά διαπραγματεύονταν στις αγορές κατά το χρόνο εκείνο.

Για όσες επενδύσεις επέλεξαν να μην πωλήσουν αποδέχονται ότι οι απαιτήσεις τους μειώνονται με την αξία τους κατά το χρόνο εκείνο. Ήταν επιλογή που νομιμοποιούνταν να πάρουν, εφόσον οι αξίες αφαιρούνται από τις αξιώσεις τους. Τέλος δεν μπορεί να είναι υπόλογοι και να υποστούν μείωση στις αξιώσεις τους για επενδύσεις που παρά το ότι επιθυμούσαν να απαλλαγούν από αυτές δεν μπορούσαν γιατί δεν υπήρχε αγορά γι' αυτές και η αξία τους θεωρείτο μηδενική. Ούτε είναι δίκαιο οι αξιώσεις τους να μειωθούν με το οποιοδήποτε ποσό με την προσδοκία ότι κάποτε μπορεί οι επενδύσεις αυτές να έχουν κάποια αξία κάτι που δεν συνέβηκε για 10 και πλέον χρόνια τώρα.

Σε σχέση με τον χρηματιστηριακό λογαριασμό της ██████████, ο ██████████ υποστήριξε ότι εάν δεν γινόταν καμία πράξη στο χαρτοφυλάκιο της από το ██████████, η αξία του κατά την 20.1.2009 θα ήταν €191.456 και θα παρουσίαζε ζημιά €254.299,

δηλαδή κατά €32.830 μεγαλύτερη ζημιά από αυτή που διατείνεται ότι υπέστηκε και αξιώνει. Το ίδιο αναφέρει ο [REDACTED] ισχύει για όλους τους χρηματιστηριακούς λογαριασμούς των Εναγόντων.

Ο [REDACTED] δεν παρουσίασε οποιαδήποτε στοιχεία για να υποστηρίξει την θέση του και η μαρτυρία του δεν θα μπορούσε να αποτελέσει την βάση του καθορισμού των επιμέρους αποζημιώσεων, στην περίπτωση που το Δικαστήριο θα ήταν διατεθειμένο να ακολουθήσει αυτή την προσέγγιση, ότι δηλαδή θα έπρεπε να διαπιστώσει τι θα άξιζαν οι μετοχές του [REDACTED], του [REDACTED], ή της [REDACTED] τον Ιανουάριο του 2009 αν ο [REDACTED] και η [REDACTED] δεν έκαναν καμιά ενέργεια στους χρηματιστηριακούς τους λογαριασμούς.

Το πόσο αβάσιμη ήταν η θέση του [REDACTED] να προβάλλει ότι οι ζημιές του [REDACTED] του [REDACTED] και της [REDACTED] θα ήταν μεγαλύτερες από όσες αξιώνουν ότι υπέστηκαν συνεπεία των επίδικων συνεργασιών προκύπτει και από το γεγονός ότι ο Δημήτρης δεν είναι μετοχές που έδωσε προς διαχείριση αλλά κατάθεσε στη [REDACTED] το ποσό των €200.000 για σκοπούς αγοράς μετοχών στο Χ.Α.Κ. Και ο [REDACTED] είχε καταθέσει ΛΚ100.000 (€170.860). Ο [REDACTED] δεν μελέτησε τις περιπτώσεις, αλλά κατά τρόπο, τουλάχιστο επιπόλαιο, προσπάθησε να προωθήσει μια ανυπόστατη θέση.

Αναφέρεται στο σύγγραμμα *Clerk & Linsell on Torts*, 22^η Έκδ., παρ. 18-45 ότι ενώ υπάρχει η αρχή ότι ο εναγόμενος που εξαπατά τον ενάγοντα ώστε να προσχωρήσει σε μια συναλλαγή είναι υπόλογος χωρίς αναφορά στο κατά πόσο ο ενάγοντας θα μπορούσε διαφορετικά να επενδύσει τα χρήματα του σε ένα άλλο ζημιογόνο σχέδιο, αυτή η προσέγγιση είναι δύσκολο να υποστηριχτεί. Και τούτο γιατί εφόσον ο ενάγοντας μπορεί να αυξήσει τις αποζημιώσεις του με το να καταδείξει ότι θα επένδυε τα χρήματα του με κέρδος αλλού, με το ίδιο σκεπτικό θα πρέπει και ο εναγόμενος να μπορεί να μειώσει τις αποζημιώσεις που θα κληθεί να πληρώσει με το να καταδείξει ότι ο ενάγοντας θα είχε απώλειες σε κάθε περίπτωση. Ακόμα και αν σε κάποιες εξαιρετικές περιπτώσεις θα μπορούσε να εφαρμοστεί αντίθετη αρχή, αυτό δεν θα ήταν δίκαιο να εφαρμοστεί στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης.

Εν κατακλείδι, η αποζημίωση των Εναγόντων πρέπει να ισούται με την απώλεια που υπέστησαν από το γεγονός ότι βασίστηκαν στις παραστάσεις του [REDACTED] και πρέπει να υπολογιστούν κατά τρόπο ώστε να αποκαταστήσουν τους Ενάγοντες στην κατάσταση που θα βρίσκονταν εάν δεν είχαν βασιστεί σε αυτές, δηλαδή εάν δεν συνεργάζονταν με την [REDACTED] στην βάση δηλαδή της απόδοσης σε αυτούς των χρημάτων που απώλεσαν.

Περαιτέρω, προς αποκατάσταση της ζημιάς, οι Ενάγοντες δικαιούνται τόκο επί των επιδικασθέντων ποσών με το επιτόκιο με το οποίο υπολογίζεται ο νόμιμος τόκος, που είναι ορθό και δίκαιο να πληρωθεί από την καταβολή του κάθε ποσού που διατέθηκε συνεπεία δόλου, σύμφωνα με το άρθρο 33(2) των **περί Δικαστηρίων Νόμων**.

Οι υπολογισμοί σε σχέση με τον λογαριασμό της [REDACTED] παρουσιάζονται στο Τεκμ.6.247 και στην παρ.55 του Τεκμ.3. Η ζημιά που έχει υποστεί ανέρχεται σε €1.135,914,94. Όμως υπάρχουν διαφορές με ότι δικογραφείται στην παρ 223B της Έκθεσης Απαίτησης. Εφόσον στην απαίτηση αναφέρεται ότι η αξία που παρέμεινε στα χέρια της είναι €2.297.573,57 το ποσό που μπορεί να επιδικαστεί μειώνεται σε €1.127.099,89. Το ποσό αυτό θα φέρει τόκο από 17.5.2007 με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 8% μέχρι 15.10.2008, 5,5% από 15.10.2008 μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Οι υπολογισμοί σε σχέση με τον κοινό λογαριασμό της [REDACTED] και της [REDACTED] παρουσιάζονται στο Τεκμ.6.248 και στην παρ.63 του Τεκμ.3. Η ζημιά που έχουν υποστεί ανέρχεται σε Δολ.Αμερ.455.514,43. Όμως υπάρχουν διαφορές με ότι δικογραφείται στην παρ 223Γ της Έκθεσης Απαίτησης. Εφόσον στην απαίτηση αναφέρεται ότι η αξία που παρέμεινε στα χέρια τους είναι Δολ.Αμερ.1.137.209,59 το ποσό που μπορεί να επιδικαστεί μειώνεται σε Δολ.Αμερ.404.442,36. Το ποσό αυτό θα φέρει τόκο από 3.12.2007 με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 8% μέχρι 15.10.2008, 5,5% από 15.10.2008 μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Οι υπολογισμοί σε σχέση με τους λογαριασμούς του [REDACTED] παρουσιάζονται

στο Τεκμ.6.249 και στην παρ.76 του Τεκμ.3. Η ζημιά που έχει υποστεί ανέρχεται σε €189.584,51 και Δολ.Αμερ.1.069.216,81. Όμως υπάρχουν και εδώ διαφορές με ότι δικογραφείται στην παρ 223ΣΤ της Έκθεσης Απαίτησης. Εφόσον στην απαίτηση αναφέρεται ότι η αξία που παρέμεινε στα χέρια των διαχειριστών της περιουσίας του είναι €2.159.666,41 και Δολ.Αμερ.356.613,12 τα ποσά που μπορούν να επιδικαστούν μειώνονται σε €143.034,01 και Δολ.Αμερ.1.069.049,41. Τα ποσά αυτά θα φέρουν τόκο το πρώτο από 20.3.2008 και το δεύτερο από 19.12.2007 με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 8% μέχρι 15.10.2008, 5,5% από 15.10.2008 μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Οι υπολογισμοί σε σχέση με τους λογαριασμούς του ██████████ παρουσιάζονται στην παρ.72 και 77 του Τεκμ.13. Η ζημιά που έχει υποστεί ανέρχεται σε Δολ.Αμερ.825.230,22, Αγγλ.Στερλ.47.377.60 και €441.185.61. Όμως υπάρχουν διαφορές με ότι δικογραφείται στην παρ 223Α της Έκθεσης Απαίτησης σε σχέση με τις Αγγλικές Στερλίνες . Εφόσον στην απαίτηση αναφέρεται ότι τα μετρητά είναι Αγγλ.Στερλ.1.393.416,69 το ποσό που μπορεί να επιδικαστεί μειώνεται σε Αγγλ.Στερλ.45.500,31. Τα ποσά αυτά θα φέρουν τόκο το πρώτο από 4.1.2008 και το δεύτερο και τρίτο από 4.12.2007 με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 8% μέχρι 15.10.2008, 5,5% από 15.10.2008 μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Οι υπολογισμοί σε σχέση με τον λογαριασμό του ██████████ παρουσιάζονται στην παρ.91 του Τεκμ.13. Η ζημιά που έχει υποστεί ανέρχεται σε Αγγλ.Στερλ.198.350,01. Το ποσό αυτό θα φέρει τόκο από 17.10.2008 με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 5,5% μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Οι υπολογισμοί σε σχέση με τον κοινό λογαριασμό της ██████████, της ██████████ και του ██████████ παρουσιάζονται στην παρ.113 του Τεκμ.13. Η ζημιά που έχουν υποστεί ανέρχεται σε Δολ.Αμερ.351.313.96. Το ποσό αυτό θα φέρει τόκο από 15.4.2008 με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 8% μέχρι 15.10.2008, 5,5% από 15.10.2008 μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Ο. Αξιώσεις για τους Χρηματιστηριακούς Λογαριασμούς

Στην αγόρευση των δικηγόρων των Εναγόντων αναφέρεται ότι χρηματιστηριακούς λογαριασμούς είχαν οι Ενάγοντες 1, 2, 5 και 6 (παρ. 3). Αλλού (παρ. 107 και 108(νι)) ότι είχαν και οι 4-6. Στο τέλος αναφέρεται ότι σε σχέση με τον Ενάγοντα 1 αξιώνεται ποσό €115.833,19, για την Ενάγουσα 5 €221.399,98 και για τον Εναγόμενο 6 €193.966.22.

Στην Έκθεση Απαίτησης καταγράφονται γεγονότα που αφορούν χρηματιστηριακούς λογαριασμούς των Εναγόντων 1, 2, 5 και 6, ωστόσο δεν προβάλλεται αξίωση σχετικά με αυτούς στο Παρακλητικό.

Σε σχέση με την Ενάγουσα 2 δεν διεκδικείται οτιδήποτε, διεκδικούνται όμως αποζημιώσεις για τους Ενάγοντες 1, 5 και 6. Για τον Ενάγοντα 1 οι ισχυρισμοί που καλύπτουν την επιμέρους απαίτηση βρίσκονται στις παρ. 113-122, 126 και 136-138 της Έκθεσης Απαίτησης. Για την Ενάγουσα 5 στις παρ. 183-187 και 201-204 της Έκθεσης Απαίτησης και για τον Ενάγοντα 6 στις παρ. 148-152, 160 και 170 της Έκθεσης Απαίτησης. Εφόσον στο σώμα της αγωγής εμπεριέχονται οι ισχυρισμοί που καλύπτουν τις αξιώσεις και έχει προσφερθεί μαρτυρία που τις αποδεικνύει, οι θεραπείες μπορούν να αποδοθούν παρά την παράληψη αναφοράς στο Παρακλητικό της Έκθεσης Απαίτησης (βλ. Stylianou v. Papacleonoulou (1982) 1 C.L.R. 542).

Π. Η Αξίωση των Εναγομένων 1, 3- 6, 8, 9 και 11 εναντίον του Φαλέκου

Οι Εναγόμενοι 1, 3- 6, 8, 9 και 11 έδωσαν Ειδοποίηση προς Συνεναγόμενο στον Εναγόμενο 2 την 16.2.2016. Η Έκθεση Απαίτησης των Εναγομένων 1, 3- 6, 8, 9 και 11 εναντίον του Εναγομένου 2 καταχωρίστηκε την 7.4.2016 και η Έκθεση Υπεράσπισης του Εναγόμενου 2 σε αυτή την 9.3.2016.

Στη γραπτή αγόρευση των δικηγόρων των Εναγομένων 1, 3- 6, 8, 9 και 11 δεν γίνεται καμιά αναφορά στο ζήτημα της απαίτησης τους εναντίον του Εναγομένου 2. Ενδεχομένως δεν θεωρείται αξιόχρεος και έχει ήδη επιδείξει αδιαφορία για την εξέλιξη της αγωγής. Ωστόσο η απαίτηση εναντίον του δεν έχει ρητά εγκαταλειφθεί.

Στο σύγγραμμα των Αρτέμη και Ερωτοκρίτου «**Αστικά Αδικήματα, Δίκαιο και Αποφάσεις**», 2003, Τόμος 1, 48, αναφέρεται ότι ο εργοδότης που καλείται να αποζημιώσει στη βάση εκ προσθήσεως ευθύνης για πράξεις ή παραλείψεις του εργοδοτούμενου του μπορεί να ζητήσει από τον τελευταίο συνεισφορά ή πλήρη κάλυψη (contribution or indemnity). Γίνεται αναφορά στην **Lister v. Romford Ice and Cold Storage Co. Ltd** (1957) A.C. 555, όπου επιδικάστηκε υπέρ του εργοδότη όλο το ποσό των αποζημιώσεων που κατέβαλε σε τρίτο για την αμέλεια εργοδοτούμενου του. Η κριτική που έγινε στην απόφαση αφορά στις περιπτώσεις αμέλειας και όχι για περιπτώσεις δόλου εκ μέρους του εργοδοτούμενου όπως η παρούσα.

Ο Εναγόμενος 2 παρέβηκε τους όρους εργοδότησης του, γιατί αυτό που του επιτρεπόταν ήταν να συντάσσει καταστάσεις με τα πραγματικά στοιχεία των χαρτοφυλακίων των Εναγόντων και όχι με αναληθή στοιχεία και παραποιημένα. Οι παράνομες ενέργειες του συνιστούσαν κατάφορη παραβίαση των καθηκόντων του ως εργοδοτούμενου στην Εταιρεία (βλ. παρ. 18 της Έκθεσης Απαίτησης των Εναγομένων 1, 3- 6, 8, 9 και 11).

Οι Εναγόμενοι 3- 6, 8 και 9 δεν είναι εκ προσθήσεως υπεύθυνοι για τις πράξεις του Εναγόμενου 2 και δεν έχει προωθηθεί άλλη βάση στην οποία να δικαιούνται συνεισφορά από αυτόν. Όσον αφορά τον Εναγόμενο 11, αυτός δεν καλείται να καταβάλει οιαδήποτε αποζημίωση. Συνεπώς η απαίτηση των Εναγομένων 3-6, 8, 9 και 11 εναντίον του Εναγόμενου 2 αποτυγχάνει.

P. Η Καθυστέρηση στη Διεκπεραίωση της Υπόθεσης

Η αγωγή καταχωρίστηκε την 4.3.2010. Έκθεση απαίτησης καταχωρίστηκε την 28.1.2011 και με τροποποιημένο τον τίτλο την 28.11.2012. Καταχωρίστηκαν Εκθέσεις Υπεράσπισης σε αυτή, με τη δικογραφία να συμπληρώνεται και την υπόθεση να ορίζεται για πρώτη φορά για οδηγίες την 18.12.2013.

Η ακροαματική διαδικασία άρχισε για πρώτη φορά την 26.10.2015. Επιτράπηκε στην συνέχεια τροποποίηση της Έκθεσης Υπεράσπισης των

Εναγομένων 1, 3- 6, 8, 9 και 11 και καταχώρησαν Τροποποιημένη Έκθεση Υπεράσπισης την 2.2.2016. Απάντηση σε αυτή καταχωρίστηκε την 23.2.2016.

Σε 34 ορισθείσες δικασίμους ακούστηκαν οκτώ μάρτυρες, ωστόσο η υπόθεση δεν διεκπεραιώθηκε γιατί η Δικαστής που την εκδίκαζε διορίστηκε τον Ιανουάριο του 2017 Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Εκδικάστηκε εξ υπαρχής (de novo) σε μια χρονοβόρα διαδικασία που άρχισε την 26.6.2017.

Την 22.1.2018 μετά την έκδοση της απόφασης του Ε.Δ.Α.Δ. στην υπόθεση **Nicholas v. Cyprus** (Appl. No.63246/10), ημερ. 9.1.2018 το Δικαστήριο έθεσε υπόψη των δικηγόρων των διαδίκων ότι συγγενικό του πρόσωπο εργαζόταν ως δικηγόρος στο δικηγορικό γραφείο των δικηγόρων που εκπροσωπούσε τους Ενάγοντες. Την 5.2.2018 ο Εναγόμενος 2 και οι Εναγόμενοι 10 ζήτησαν την εξαίρεση μου. Με Ενδιάμεση Απόφαση ημερ. 13.2.2018 εξαιρέθηκα. Την 26.3.2018 η αξίωση εναντίον των Εναγομένων 2 και 10 αποσύρθηκε και απορρίφθηκε και η αγωγή τέθηκε ξανά ενώπιον μου για οδηγίες την 16.4.2018. Ο Εναγόμενος 2 παρέμενε στη διαδικασία αντιμέτωπος με την αξίωση των άλλων Εναγομένων και δεν είχε πλέον ένσταση να συνεχίσω την εκδίκαση της υπόθεσης. Αποφάσισα ότι θα ήταν άρνηση καθήκοντος να μην επιτρέψω την επαναφορά της υπόθεσης ενώπιον μου και ότι οι σκοποί της δικαιοσύνης εξυπηρετούνταν με την ενώπιον μου συνέχιση της υπόθεσης, που επανάρχισε την 5.6.2018.

Την 28.1.2019 τροποποιήθηκε η Δικαστική Πρακτική κατά τρόπο που να μην μου επιτρεπόταν να συνεχίσω την εκδίκαση της υπόθεσης. Ωστόσο, την 15.2.2019 υπήρξε νέα τροποποίηση στο αποτέλεσμα ότι η τροποποίηση δεν έχει αναδρομική ισχύ αναφορικά με υποθέσεις των οποίων είχε αρχίσει και εκκρεμούσε η ακρόαση. Συνεπώς η υπόθεση τέθηκε εκ νέου ενώπιον μου και ολοκληρώθηκε.

Σ. Η Κατάληξη

Ως εκ των ανωτέρω εκδίδεται απόφαση εναντίον των Εναγομένων 1, 3, 4, 5, 6, 8 και 9 αλληλέγγυα και κεχωρισμένα και υπέρ:

του Ενάγοντα 1 για τα ποσά των:

- Δολ.Αμερ.825.230,22 με τόκο από 4.1.2008
- Αγγλ.Στερλ.45.500,31 με τόκο από 4.12.2007
- €441.185.61 με τόκο από 4.12.2007
- €115.833,19 με τόκο από 30.11.2007

των Εναγόντων 1, 2 και 3 ως διαχειριστών της περιουσίας του Νίκου Κίρζη για το ποσό των:

- €143.034,01 με τόκο από 20.3.2008
- Δολ.Αμερ.1.069.049,41 με τόκο από 19.12.2007

της Ενάγουσας 2 για το ποσό των:

- €1.127.099,89 με τόκο από 17.5.2007

των Εναγουσών 2 και 3 για το ποσό των:

- Δολ.Αμερ.404.442,36 με τόκο από 3.12.2007

των Εναγόντων 4, 5 και 6 για το ποσό των:

- Δολ.Αμερ.351.313.96 με τόκο από 15.4.2008

της Ενάγουσας 5 για το ποσό των:

- €221.399,98 με τόκο από 15.9.2008

και του Ενάγοντα 6 για το ποσό των:

- Αγγλ.Στερλ.198.350,01 με τόκο από 17.10.2008
- €193.966,22 με τόκο από 13.11.2007

όλα τα ποσά θα φέρουν τόκο από τις πιο πάνω αντίστοιχες ημερομηνίες με επιτόκιο όπως ο εκάστοτε σε ισχύ νόμιμος τόκος, δηλαδή 8% μέχρι 15.10.2008, 5,5% από 15.10.2008 μέχρι 1.1.2015, 4% από 1.1.2015 μέχρι 1.1.2017 και 3,5% από 1.1.2017 μέχρι εξοφλήσεως.

Στην αξίωση της Εναγόμενης 1 εναντίον του Εναγόμενου 2 εκδίδεται απόφαση υπέρ της Εναγόμενης 1 εναντίον του Εναγόμενου 2 για τα ακριβή ποσά

όπως έχουν επιδικαστεί εναντίον της Εναγόμενης 1 και υπέρ των Εναγόντων. Η αξίωση των Εναγομένων 3, 4, 5, 6, 8, 9, και 11 εναντίον του Εναγόμενου 2 απορρίπτεται.

Επιδικάζονται έξοδα υπέρ των Εναγόντων και εναντίον των Εναγομένων 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, και 11 αλληλέγγυα και κεχωρισμένα όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή στην κλίμακα άνω των €2.000.000 και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Μεταξύ των συνεναγομένων επιδικάζονται έξοδα υπέρ της Εναγόμενης 1 και εναντίον του Εναγόμενου 2 όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή στην κλίμακα άνω των €2.000.000 και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο, από την ημερομηνία της Ειδοποίησης προς συνεναγόμενο. Ουδεμία διαταγή για έξοδα μεταξύ των Εναγομένων 3, 4, 5, 6, 8, 9, και 11 και του Εναγόμενου 2

(Υπ.)

Χ. Μαλαχτός, Π.Ε.Δ.

Πιστον αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΞΠ-ΜΔ

Subject: Civil/Other Action/Final
Αναφορά: Συμβάσεις – δόλος

